

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 924/2012

z dnia 4 października 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1515/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie środków, które Wspólnota może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych⁽¹⁾ („rozporządzenie upoważniające WTO”), w szczególności jego art. 1,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rada, rozporządzeniem (WE) nr 91/2009⁽²⁾, nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych”).

B. SPRAWOZDANIA PRZYJĘTE PRZEZ ORGAN ROZSTRZYGANIA SPORÓW WTO

- (2) W dniu 28 lipca 2011 r. Organ Rozstrzygania Sporów („DSB”) Światowej Organizacji Handlu („WTO”) przyjął sprawozdanie Organu Apelacyjnego oraz sprawozdanie zespołu orzekającego zmienione sprawozdaniem Organu Apelacyjnego w sporze „Wspólnoty Europejskie – Ostateczne środki antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali z Chin”⁽³⁾ („sprawozdania”). W wymienionych sprawozdaniach stwierdzono między innymi, że UE działała w sposób niezgodny z:

— artykułem 6.10 i 9.2 Porozumienia antydumpingowego WTO w odniesieniu do art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽⁴⁾ („rozporządzenie podstawowe”) zastosowanego w dochodzeniu w sprawie przywozu niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („dochodzenie w sprawie elementów złącznych”),

— artykułem 6.4, 6.2 i 2.4 Porozumienia antydumpingowego WTO w odniesieniu do niektórych aspektów stwierdzenia dumpingu, w dochodzeniu w sprawie elementów złącznych,

— artykułem 4.1 Porozumienia antydumpingowego WTO w odniesieniu do definicji przemysłu unijnego w dochodzeniu w sprawie elementów łącznych,

— artykułami 3.1 i 3.2 Porozumienia antydumpingowego WTO w odniesieniu do określenia wielkości przywozu po cenach dumpingowych w dochodzeniu w sprawie elementów złącznych,

— artykułami 3.1 i 3.5 Porozumienia antydumpingowego WTO w odniesieniu do analizy związku przyczynowego w dochodzeniu w sprawie elementów złącznych, oraz

— artykułami 6.5 i 6.5.1 Porozumienia antydumpingowego WTO w odniesieniu do traktowania informacji poufnych w dochodzeniu w sprawie elementów złącznych.

C. PROCEDURA

- (3) W dniu 6 marca 2012 r. na mocy rozporządzenia upoważniającego WTO został wszczęty przegląd poprzez opublikowanie zawiadomienia⁽⁵⁾ w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej („zawiadomienie o wszczęciu”). Komisja Europejska poinformowała strony dochodzenia, które

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 26.7.2001, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ WTO, Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, AB-2011-2, WT/DS397/AB/R, 15 lipca 2011 r. WTO, Sprawozdanie zespołu orzekającego, WT/DS397/R, 3 grudnia 2010 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 66 z 6.3.2012, s. 29.

skutkowało rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 („pierwotne dochodzenie”) o przeglądzie i trybie uwzględniania ustaleń zawartych w sprawozdaniach w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych.

D. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (4) Produktem objętym postępowaniem są niektóre elementy złączne z żeliwa lub stali, innej niż stal nierdzewna, tj. wkręty do drewna (z wyłączeniem wkrętów do podkładów), wkręty samogwintujące, inne śruby i wkręty z główką (także z nakrętkami lub podkładkami, ale z wyłączeniem wkrętów toczonych ze sztab, prętów, profili lub drutu, o pełnym przekroju, o grubości trzpienia nieprzekraczającej 6 mm oraz z wyłączeniem śrub i wkrętów do mocowania kolejowych, torowych materiałów konstrukcyjnych) oraz podkładki, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej (zwane dalej „elementami złącznymi” lub „produktem objętym postępowaniem”).
- (5) Produkt objęty postępowaniem zgłaszany jest obecnie w ramach kodów CN 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 59, 7318 15 69, 7318 15 81, 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 i ex 7318 22 00.
- (6) Sprawozdania nie mają wpływu na ustalenia zawarte w motywach 40–57 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego.

E. ZWERYFIKOWANE USTALENIA NA PODSTAWIE SPRAWOZDAŃ

- (7) Jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu, Komisja dokonała ponownej oceny ostatecznych ustaleń dochodzenia pierwotnego, biorąc pod uwagę zalecenia i orzeczenia DSB. Ponowna ocena opierała się na informacjach zebranych w pierwotnym dochodzeniu oraz na informacjach zgromadzonych po opublikowaniu zawiadomienia.
- (8) Pierwotne dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2006 r. do dnia 30 września 2007 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). W odniesieniu do parametrów istotnych w kontekście oceny szkody analizowane były dane obejmujące okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (9) Niniejsze rozporządzenie ma na celu skorygowanie aspektów rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych uznanych za sprzeczne przez DSB w przyjętych przez niego sprawozdaniach i doprowadzenie do zgodności między rozporządzeniem w sprawie ceł ostatecznych a zaleceniami i orzeczeniami Organu Rozstrzygania Sporów.

1. Indywidualne traktowanie: stosowanie art. 9 ust. 5 w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych

- (10) W niniejszej sekcji przedstawiono ustalenia oceny pierwotnego dochodzenia dotyczącego następujących zaleceń i orzeczeń przedstawionych w sprawozdaniach, z których wynika, że UE działała niezgodnie z art. 6.10 i 9.2 Porozumienia antydumpingowego WTO w odniesieniu do art.

9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego stosowanego w pierwotnym dochodzeniu w sprawie elementów złącznych.

- (11) Jak wskazano w motywach 81 i 84 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, ustalono, że każdy z pięciu objętych próbą producentów eksportujących oraz trzech indywidualnie zbadanych producentów eksportujących, którzy wystąpili o indywidualne traktowanie („IT”), spełniają wszystkie wymogi konieczne do uzyskania zgody na indywidualne traktowanie zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z motywami 62 i 78 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych czterech producentów eksportujących, początkowo objętych próbą, jak również jedno przedsiębiorstwo, które uzyskało zgodę na indywidualne badanie, uznano za niewspółpracujące przedsiębiorstwa, gdyż w toku dochodzenia przekazały one informacje niezgodne z dowodami.
- (12) W świetle zaleceń dotyczących art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego zawartych w sprawozdaniach Komisja zwróciła się do producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej o zgłoszenie się i przedstawienie informacji niezbędnych do dokonania przeglądu ich bieżącej sytuacji, jeśli realizowany przez nich wywóz do Unii Europejskiej podlega obecnie środkom antydumpingowym obowiązującym w odniesieniu do przywozu niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej; oraz jeśli uważali, że zostali zniechęceni do współpracy i wnioskowania o indywidualne traktowanie w pierwotnym dochodzeniu z powodu związanych z tym obciążeń administracyjnych lub ponieważ uznali, że nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (13) Komisja zwróciła się do tych producentów o oświadczenie, czy uważają, że zostali zniechęceni do współpracy i wnioskowania o indywidualne traktowanie w pierwotnym dochodzeniu z powodu związanych z tym obciążeń administracyjnych lub ponieważ uznali, że nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Zainteresowane strony zostały poproszone o przedstawienie w terminie 30 dni od daty publikacji zawiadomienia o wszczęciu następujących informacji:
- czy uważają, że zostały zniechęcone do współpracy i wnioskowania o indywidualne traktowanie na etapie wszczęcia pierwotnego dochodzenia, oraz
 - informacji dotyczących wielkości wywozu do Unii Europejskiej oraz cen eksportowych w okresie objętym dochodzeniem stosowanym w pierwotnym dochodzeniu.
- (14) Niektórzy producenci eksportujący w ChRL wyrazili obawy dotyczące procedury wdrażania wniosków ze sprawozdań DSB ustanowionej w zawiadomieniu o wszczęciu. Podkreślili oni w szczególności, że ich zdaniem opublikowane terminy były zbyt krótkie. Stwierdzili również, że na producentów eksportujących nałożono nadmierne obciążenie administracyjne, co miało skutek odstraszący i uniemożliwiło im uzyskanie zgody na indywidualne traktowanie.

- (15) Obawy sformułowane przez tych producentów eksportujących uznano za bezzasadne. Komisja stwierdziła, że termin ten jest odpowiedni, biorąc pod uwagę obciążenie administracyjne oraz niewielki zakres wymaganych informacji. W zawiadomieniu o wszczęciu faktycznie wyjaśniono, że będzie się rozważać dokonanie przeglądu obecnej sytuacji producenta eksportującego, po otrzymaniu wniosku zawierającego przede wszystkim następujące informacje:
- proste stwierdzenie, że producent eksportujący uważa, że został zniechęcony i z tego powodu nie współpracował ani nie złożył wniosku o indywidualne traktowanie, oraz
 - bardzo podstawowe dane wskazujące na to, że prowadził wywóz produktu objętego postępowaniem do UE w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem.
- (16) Prośba o udzielenie powyższych informacji miała wyłącznie na celu umożliwienie Komisji zidentyfikowanie tych producentów eksportujących, którzy byliby w stanie współpracować i wnioskować o indywidualne traktowanie w czasie pierwotnego dochodzenia, lecz uznali, że zostali do tego zniechęceni. Termin 30 dni uznano za odpowiedni, aby przekazać uproszczone oświadczenie i bardzo podstawowe dane liczbowe, i nie można go traktować jako nakładanie niewspółmiernego obciążenia administracyjnego. Chińska Izba Gospodarcza oraz chiński producent eksportujący twierdzili, że zwracając się o informacje, o których mowa w motywie 15 powyżej, Komisja nałożyła warunki na chińskich producentów eksportujących, chociaż co do zasady zgoda na indywidualne traktowanie powinna zostać przyznana zgodnie z art. 6.10 i 9.3 Porozumienia antydumpingowego WTO. Podejście to było sprzeczne z zaleceniami sformułowanymi w sprawozdaniach Organu Rozstrzygania Sporów i strony te zwróciły się do Komisji z prośbą, by z urzędu skontaktowała się z chińskimi producentami eksportującymi i zaznaczyła, że zostanie im przyznana zgoda na indywidualne traktowanie. W tym względzie Komisja uważa, że poprzez opublikowanie zawiadomienia o wszczęciu, które zostało rozesłane do wszystkich znanych chińskich producentów eksportujących, ich stowarzyszenia handlowego oraz organów krajowych, Komisja skontaktowała się ze wszystkimi chińskimi producentami eksportującymi, zachęcając ich do zgłoszenia się w terminie 30 dni, jeżeli prowadzili wywóz w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem i nie ujawnili się podczas pierwotnego dochodzenia. Tej ostatniej kwestii nie należy traktować jako „warunku” w znaczeniu „testu”, jak to zostało przedstawione przez wspomniane strony, lecz raczej jako stwierdzenie faktu wskazujące, że byli oni objęci pierwotnym dochodzeniem. Ponadto należy zauważyć, że wszelkie kwestie związane z wywozonymi produktami są wymagane w celu sprawdzenia, czy konieczna jest zmiana pierwotnie dobranej próby i nie odnoszą się do kwestii indywidualnego traktowania. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (17) Spośród 15 przedsiębiorstw, które zgłosiły się po publikacji zawiadomienia o wszczęciu i złożyły zapytania w terminie:
- dziewięć przedsiębiorstw to producenci eksportujący, którzy już się zgłosili i współpracowali przy pierwotnym dochodzeniu. Oznaczało to, że nie zostali oni zniechęceni do współpracy i wnioskowania o zgodę na indywidualne traktowanie w pierwotnym dochodzeniu i w związku z tym ich sytuacja nie mogła zostać ponownie zbadana w kontekście bieżącego przeglądu; jedno z tych dziewięciu przedsiębiorstw, które wnioski o przegląd swoich bieżących należności celnych, zostało poproszone o złożenie do Komisji wniosku o dokonanie przeglądu na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego,
 - jedno przedsiębiorstwo to nowy producent eksportujący (tj. nie dokonywał wywozu do UE w toku pierwotnego dochodzenia). Z tego powodu przedsiębiorstwo to nie było w stanie współpracować ani wnioskować o zgodę na indywidualne traktowanie w pierwotnym dochodzeniu. Poinformowano je o procedurach ubiegania się o status podmiotu traktowanego jako nowy producent eksportujący zgodnie z art. 2 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych,
 - dwa przedsiębiorstwa nie zostały uznane za producentów eksportujących, lecz za przedsiębiorstwa handlowe, w związku z czym poinformowano je, że przegląd ich nie dotyczy,
 - dwaj producenci eksportujący oświadczyli, że spełniali kryteria i wystąpili z wnioskiem o zbadanie ich sytuacji. Jedno z tych przedsiębiorstw jednakże wycofało następnie swój wniosek.
- (18) Przedsiębiorstwa, które złożyły zapytania, uzyskały możliwość wniesienia swoich uwag na temat informacji, które zostały im przekazane.
- (19) Ustalono, że producent eksportujący, który twierdził, że spełnia kryteria i wnioskował o zbadanie jego sytuacji, spełniał kryteria ustanowione w pkt 1 zawiadomienia o wszczęciu. Wystąpił on także o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, twierdząc, że gdyby nie został zniechęcony do współpracy w trakcie pierwotnego dochodzenia, wnioskowałby o indywidualne traktowanie. Jego wniosek został przyjęty zważywszy na fakt, że w trakcie pierwotnego dochodzenia wszyscy producenci eksportujący, którzy złożyli taki wniosek, zostali objęci indywidualnym badaniem z uwagi na zasadę równego traktowania.
- (20) W dniu 6 czerwca 2012 r. opublikowane zostało zawiadomienie⁽¹⁾ o przeglądzie obecnej sytuacji producenta eksportującego, Bulten Fasteners (China) Co., Ltd („BFC”). W okresie objętym dochodzeniem wielkość wywozu tego producenta eksportującego wyniosła poniżej 0,4 % całkowitego wywozu z ChRL w tym okresie. W związku z powyższym Komisja uznała, że nie jest konieczna modyfikacja pierwotnej próby producentów eksportujących. Do producenta eksportującego w ChRL i powiązanych z nim przedsiębiorstw w UE uczestniczących w odsprzedaży produktu objętego postępowaniem w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem został rozesłany kwestionariusz.

⁽¹⁾ Dz.U. C 160 z 6.6.2012, s. 19.

(21) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do celów stwierdzenia dumpingu oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw powiązanych:

— Bulten Sweden AB, Göteborg, Szwecja,

— Bulten GmbH, Bergkamen, Niemcy.

(22) Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwu BFC należy przyznać zgodę na indywidualne traktowanie zgodnie z zaleceniami dotyczącymi art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w sprawozdaniach DSB.

2. Niektóre aspekty stwierdzenia dumpingu w dochodzeniach w sprawie elementów złącznych

(23) W niniejszej sekcji przedstawiono ustalenia oceny pierwotnego dochodzenia dotyczące następujących zaleceń i orzeczeń zawartych w sprawozdaniach, według których UE działała niezgodnie z art. 6.4, 6.2 i 2.4 Porozumienia antydumpingowego WTO w odniesieniu do niektórych aspektów stwierdzenia dumpingu w pierwotnym dochodzeniu w sprawie elementów złącznych.

(24) W kontekście otwartego dialogu prowadzonego z niektórymi chińskimi producentami eksportującymi oraz z Izłą Gospodarczą strony uzyskały bardziej szczegółowe informacje na temat właściwości produktów sprzedawanych przez współpracującego producenta indyjskiego w celu wykonania zaleceń DSB WTO w odniesieniu do art. 6.4, 6.2 i 2.4 Porozumienia antydumpingowego WTO, jak określono w motywach 28–53 powyżej. Informacje te obejmowały w szczególności właściwości produktu, które uznano za istotne przy ustalaniu wartości normalnej i które zostały użyte przy porównaniu z produktem objętym postępowaniem, tj. fakt, że sprzedaż krajowa w Indiach została podzielona na „standardową” i „specjalną” oraz dla każdej transakcji określona została klasa wytrzymałości. Następnie zgodnie z tabelą NKP dla każdej klasy wytrzymałości obliczona została wartość normalna na kg.

(25) Komisja skupiła się na dwóch kluczowych elementach porównania, mianowicie klasie wytrzymałości oraz standardowych i specjalnych elementach złącznych, jak wskazano w motywach 48–50 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych. Rozróżnienie między specjalnymi i standardowymi elementami złącznymi zostało dodane jako nowy element porównania w trakcie dochodzenia, a klasa wytrzymałości była stosowana jako inne główne kryterium porównania przedstawione przez większość chińskich producentów eksportujących w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem.

(26) Jak wspomniano w motywie 56 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, standardowe elementy złączone produkowane w kraju analogicznym można porównać z elementami złącznymi wywozonymi do UE przez objętych próbą chińskich producentów, ponieważ stwierdzono, że mają one te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, jak produkty wywożone z ChRL.

(27) Wartość normalna została wyrażona w postaci ceny *ex-works* i dostosowana, tak aby uwzględnić wpływ na ceny kontroli jakości wykonanej przez indyjskiego producenta, która nie została przeprowadzona w Chinach. W efekcie powstały dwa wykazy wartości normalnych denominowanych w chińskiej walucie yuan (CNY) na kg według klasy wytrzymałości: jeden wykaz dla standardowych elementów złącznych, drugi – dla specjalnych elementów złącznych.

2.1. Pismo z dnia 30 maja 2012 r. w sprawie ujawnienia informacji

(28) W dniu 30 maja 2012 r. wszystkim zainteresowanym stronom ujawniono dodatkowe informacje dotyczące typów produktu wykorzystywanych do celów porównania wartości normalnej i ceny eksportowej. Jak stwierdzono w zawiadomieniu o wszczęciu, wszystkie zainteresowane strony otrzymały bardziej szczegółowe informacje dotyczące właściwości produktu, które uznano za istotne dla ustalenia wartości normalnej.

(29) Treść pisma w sprawie ujawnienia informacji dotyczyła wartości normalnej, która została ustalona na podstawie cen produktu objętego postępowaniem, sprzedawanego na rynku krajowym przez współpracującego producenta z Indii. Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano zgody na traktowanie na zasadach rynkowych („MET”), należało ustalić na podstawie cen lub wartości konstruowanej w kraju analogicznym. Na współpracę poprzez udzielenie odpowiedzi na kwestionariusz zgodziło się dwóch producentów z Indii. Dane zawarte w odpowiedziach w kwestionariuszu zostały zweryfikowane w ich siedzibach. Jednak tylko jeden z nich dostarczył dostatecznie szczegółowe dane, aby można było na ich podstawie ustalić wartość normalną.

(30) Jak wspomniano w motywie 90 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, „kilku importerów i eksporterów zakwestionowało odpowiedniość używania danych uzyskanych od tego producenta indyjskiego, ponieważ: (i) ilości produkowane i sprzedawane na indyjskim rynku krajowym przez tego producenta rzekomo nie są reprezentatywne w odniesieniu do ilości wywożonych z ChRL do Wspólnoty; oraz (ii) indyjski producent ma handlowe powiązania z jednym z popierających skargę producentów wspólnotowych. W tym zakresie należy zauważyć, że: (i) wielkość sprzedaży indyjskiego producenta została uznana za wystarczająco reprezentatywną dla ustalenia wiarygodnych wartości normalnych; oraz (ii) fakt istnienia związków między producentem z kraju analogicznego a popierającym skargę producentem wspólnotowym nie podważa racji związanych z wyborem tego kraju analogicznego. Zauważono także, że związki te zostały nawiązane po OD. Uwzględniając powyższe fakty, a także brak współpracy ze strony producentów z innych krajów trzecich, wybór Indii jako kraju analogicznego został uznany za uzasadniony”.

(31) Biorąc pod uwagę warunki konkurencji i otwartości indyjskiego rynku oraz fakt, iż współpracujący producent z Indii prowadził sprzedaż typów produktu, które są porównywalne z produktami wywozonymi przez chińskich producentów eksportujących, uznano, że Indie są

- odpowiednim krajem trzecim o gospodarce rynkowej w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (32) W piśmie w sprawie ujawnienia informacji stwierdzono, że dane dotyczące sprzedaży krajowej odnosiły się do okresu objętego dochodzeniem, ale nie zawierały numeru kontrolnego produktu („NKP”). Indyjski producent był jednak w stanie zidentyfikować klasę wytrzymałości sprzedawanych elementów złącznych, a także czy taki element złączny był „standardowy” czy „specjalny” zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych. Na początku dochodzenia, gdy został utworzony NKP, nie stwierdzono konieczności rozróżniania standardowych i specjalnych elementów złącznych.
- (33) Komisja zauważyła jednak, że rozróżnienie to rzutowało na porównywalność cen i w związku z tym zwrócono się do indyjskiego producenta o przekazanie takich danych, co uczynił. Sprzedaż na indyjskim rynku krajowym została zatem podzielona na sprzedaż „standardową” i „specjalną”, a następnie dla każdej transakcji ustalono klasę wytrzymałości. Dla każdej klasy wytrzymałości obliczona została wartość normalna na kg zgodnie z pierwotnymi ustaleniami w tabeli NKP.
- (34) Pozostałe właściwości pierwotnego NKP nie były stosowane, nie tylko dlatego, że indyjski producent nie był w stanie dostarczyć danych na tym poziomie szczegółowości, ale również z następujących względów:
- średnica i długość zostały uznane za nieistotne, ponieważ analiza została przeprowadzona na podstawie wagi, tym samym automatycznie biorąc pod uwagę wszelkie różnice wynikające z różnej średnicy lub długości elementu złącznego,
 - nic nie wskazywało na to, że istniały jakiegokolwiek różnice pod względem zawartości chromu w powłoce lub generalnie pod względem powłoki – zasadniczo wskaźnik galwanizacji – między produktami indyjskiego producenta i chińskimi elementami złącznymi,
 - w odniesieniu do jedyne pozostałego elementu NKP, mianowicie kodu CN, uznano, że nie będzie to wiarygodny wskaźnik, ponieważ w przeciwieństwie do organów UE, organy chińskie lub indyjskie nie rozróżniają 10 kodów CN, które są stosowane do zdefiniowania produktu objętego postępowaniem.
- (35) W związku z tym Komisja skoncentrowała się na dwóch zasadniczych różnicach między produktami: z jednej strony na klasie wytrzymałości; z drugiej na standardowych i specjalnych elementach złącznych, co stanowi wskaźnik różnic między klientami oraz różnic w jakości.
- (36) Wartość normalna została wyrażona w postaci ceny *ex-works*, pomniejszonej o dostosowanie eliminujące wpływ na ceny kontroli jakości wykonanej przez indyjskiego producenta, która nie została przeprowadzona w Chinach. W efekcie powstały dwa wykazy wartości normalnych denominowanych w chińskiej walucie yuan (CNY) na kg według klasy wytrzymałości: jeden wykaz dla standardowych elementów złącznych, drugi – dla specjalnych elementów złącznych.
- (37) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony, że wartość normalna nie może zostać ujawniona, ponieważ dotyczy ona poufnej ceny jednego indyjskiego producenta na rynku krajowym. Jednakże zainteresowane strony zostały poinformowane, że „standardowa” wartość normalna w przypadku klasy wytrzymałości elementu złącznego równej 8.8 („G” w tabeli NKP), która jest standardowym typem produktu powszechnie wywozonym przez chińskich producentów, została obliczona w przedziale od 9 do 12 CNY/kg ceny *ex-works*.
- 2.2. Zgłoszone uwagi dotyczące pisma w sprawie ujawniania informacji z dnia 30 maja 2012 r.
- (38) Jeden importer i czterech producentów eksportujących twierdziło, że czas dany stronom na przedstawienie uwag do dodatkowych informacji (10 dni) był zbyt krótki. Komisja jest jednak zdania, iż wyżej wymieniony termin był odpowiedni, zważywszy, że przekazane informacje były jedynie uzupełnieniem informacji już ujawnionych w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych na koniec pierwotnego dochodzenia. W związku z tym uznano, że termin na zapoznanie się z tymi dodatkowymi informacjami oraz na przedstawienie do nich uwag, jest rozsądny.
- (39) Niektóre strony utrzymywały, że Komisja stwierdziła, że nie posiada żadnych nowych informacji dotyczących właściwości fizycznych, poza klasą wytrzymałości produktów, stosowaną do ustalenia wartości normalnej. Argument ten należy odrzucić. Na tym etapie przeglądu Komisja przedstawiała jedynie dodatkowe wyjaśnienia, w jaki sposób wartość normalna została ustalona w pierwotnym dochodzeniu. Należy podkreślić, że „wytrzymałość” została uznana przez chińskich producentów eksportujących za jedną z istotnych właściwości. Nie oznaczało to jednak, że Komisja nie posiadała żadnych informacji dotyczących innych właściwości fizycznych.
- (40) Te same strony utrzymywały, że Komisja twierdziła w toku przesłuchań, odnosząc się do ewentualnych dostosowań, które mogą mieć miejsce w celu porównania cen eksportowych i wartości normalnej, że preferowane będzie dostosowanie raczej na podstawie analizy cen niż analizy kosztów. Faktem jest, że Komisja wyjaśniła, że zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego należy dokonać porównania z należyty uwzględnieniem różnic wpływających na porównywalność cen, a nie różnice w kosztach.
- (41) Następnie strony po raz kolejny zażądały, by dokonać dostosowań, które uwzględniałyby różnice w kosztach produkcji, takich jak różnice w wydajności zużycia surowca; różnice w zużyciu walcówki; w zużyciu energii elektrycznej, w wytwarzanej we własnym zakresie energii elektrycznej, w produktywności w przeliczeniu na jednego pracownika, w rozsądnym poziomie zysku oraz różnic związanych z oprzyrządowaniem. Jak stwierdzono powyżej, art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego odnosi się do cen, a nie do kosztów. Strony nie przytoczyły dowodów, jakoby rzekome różnice w kosztach przekładały się na różnice w cenach. W dochodzeniach dotyczących gospodarek państw będących w okresie transformacji, takich jak Chiny, w uzasadnionych przypadkach stosuje się przykład kraju analogicznego, aby zapobiec uwzględnianiu cen i kosztów w państwach

o gospodarce nierynkowej, które nie są zwykłym wynikiem sił rynkowych. Stąd też dla celów ustalania wartości normalnej stosuje się wycenę zastępczą kosztów i cen producentów w funkcjonujących gospodarkach rynkowych. W związku z powyższym odrzuca się wspomniane wnioski o dokonanie dostosowań uwzględniających różnice w kosztach produkcji.

- (42) Strony twierdziły również, że dodatkowe informacje przekazane w dniu 30 maja 2012 r. na temat właściwości produktów sprzedawanych przez producenta indyjskiego były niekompletne, tj. rzekomo brakowało informacji na temat: różnic dotyczących typu elementu złącznego; powłoki i wykorzystania chromu; średnicy i długości; identyfikowalności; ISO 9000; jednostki wskaźnika wadliwości; i innych aspektów takich jak twardość, zginanie, wytrzymałość, udarność i inne współczynniki tarcia. Strony zwróciły się o wyjaśnienie przyczyn, dla których pozostałe właściwości pierwotnego NKP nie zostały uznane za istotne. Kwestie te zostały omówione w dwóch pismach w sprawie ujawnienia informacji przesłanych w dniu 5 lipca i załączonych do dokumentacji do wglądu przez zainteresowane strony w dniu 11 lipca 2012 r.

2.3. Pismo w sprawie ujawnienia informacji z dnia 5 lipca 2012 r.

- (43) W odpowiedzi na wniosek o dodatkowe informacje złożony przez strony, jak wspomniano w motywie 42 powyżej, w dniu 5 lipca 2012 r. do wszystkich zainteresowanych stron przesłane zostało drugie pismo w sprawie ujawnienia informacji. W piśmie tym zawarto następujące dodatkowe informacje:

- tabelę przedstawiającą zakresy poziomów cenowych wartości normalnych obliczonych według klasy wytrzymałości w przypadku standardowych elementów złącznych sprzedawanych na indyjskim rynku krajowym niezależnym klientom przez jednego współpracującego producenta indyjskiego. Uściślono również, że zdecydowana większość wywozu przez chińskich producentów posiada klasę wytrzymałości G,
- dogłębna analiza danych w Indiach wykazała, że standardowe elementy złączne sprzedawane na rynku krajowym były powlekane elektrolitycznie czemu odpowiada kod NKP „A”. Komisja zaproponowała zatem porównanie wartości normalnej z powłoką typu A w przypadku wywozonych modeli,
- w wyniku ręcznej analizy danych dotyczących cen na krajowym rynku w Indiach, z ciągu tekstowego na temat kodowania sprzedaży stosowanego przez producenta indyjskiego zaczerpnięte zostały informacje o średnicy i długości. Aby umożliwić porównanie z wywozem prowadzonym przez chińskie przedsiębiorstwa, dane te zostały zebrane w formie zakresów w celu rozróżnienia głównych wymiarów produktu:

Wskaźnik	Średnica	Długość
Mała	M4 do M10	0 do 100 mm
Średnia	M12 do M20	100 do 200 mm
Duża	M22 do M30	200 do 300 mm

- w związku z tym Komisja zaproponowała wykorzystanie tych danych w celu doprecyzowania wartości normalnej i obliczenia na tej podstawie marginesów dumpingu. Wywożone elementy złączne, które nie mieściły się w podanych zakresach, nie były uwzględniane przy obliczaniu dumpingu. Dotyczyło to jedynie niewielkiej ilości wywozu,
- Komisja przekazała w celach informacyjnych zaproponowane zmienione NKP:

Wskaźnik	Opis	NKP
Standardowe/Specialne	Standardowy element złączny	S
	Specjalny element złączny	P
Klasa wytrzymałości	3.6	A
	4.6	B
	4.8	C
	5.6	D
	5.8	E
	6.8	F
	8.8	G
Powłoka	9.8	H
	10.9	I
	12.9	J
Średnica	Powłoka elektrolityczna	A
	M4 do M10	S
	M12 do M20	M
Długość	M22 do M30	L
	0 do 100 mm	S
	101 do 200 mm	M
	201 do 300 mm	L

- Komisja przedstawiła ogólny przegląd marginesów dumpingu zmienionych zgodnie z wnioskiem wymienionym w piśmie w sprawie ujawnienia informacji, zwracając uwagę, że te zmienione marginesy antidumpingowe nie będą automatycznie cłami antidumpingowymi, które byłyby objęte zasadą niższego cła,
- ponadto dostarczone zostały nowe tabele: 22, 23, 32, 33 i 34 jednego producenta unijnego w odpowiedzi na uwagi zgłoszone przez niektóre zainteresowane strony mówiące o tym, że dodatkowe informacje przekazane w piśmie w sprawie ujawnienia informacji z dnia 30 maja 2012 r. były niekompletne do tego stopnia, że w tabelach tych niektóre elementy nie zostały ujęte bądź były niewłaściwie podsumowane.

2.4. Uwagi do pisma w sprawie ujawnienia informacji z dnia 5 lipca 2012 r.

- (44) Niektóre strony zwróciły się o dodatkowe informacje na temat poziomu cenowego wartości normalnej. Jak wspomniano w motywie 82 poniżej, informacja o poziomie cen jest poufna i dotyczy cen pojedynczego producenta z kraju analogicznego, stąd nie można jej ujawniać zainteresowanym stronom. Jednakże nieopatrzona klauzulą poufności informacja o wartości normalnej według klasy wytrzymałości dla standardowych elementów łącznych została ujawniona w dniu 5 lipca 2012 r. chińskim producentom eksportującym, którzy wystąpili o tę informację; została ona również umieszczona w dokumentacji do wglądu przez zainteresowane strony. W piśmie tym Komisja przedstawiła tabelę zawierającą zakresy poziomów cenowych wartości normalnych obliczonych według klasy wytrzymałości dla standardowych elementów łącznych sprzedawanych na indyjskim rynku krajowym niezależnym odbiorcom przez jedyne współpracujące producenta z Indii.
- (45) Niektóre ze stron twierdziły również, że Komisja poinformowała je podczas przesłuchania zorganizowanego w dniu 26 czerwca 2012 r., że indyjska sprzedaż krajowa obejmuje dwa rodzaje powłok: „A” i „B” według tabeli NKP użytej w pierwotnym dochodzeniu. Zarzut ten jest bezpodstawny. Komisja poinformowała wspomniane strony, że na tym etapie przeglądu badała rodzaje powłok stosowanych przez producenta indyjskiego przy produkcji standardowych elementów łącznych. W trakcie kolejnego przesłuchania, które odbyło się dnia 3 lipca 2012 r., oraz w drodze pisma informacyjne załączonego w dniu 11 lipca 2012 r. do dokumentacji do wglądu przez zainteresowane strony, wszystkie strony zostały poinformowane, że indyjski producent stosuje powłokę „A” do produkcji standardowych elementów łącznych.
- (46) Podczas przesłuchania zorganizowanego dnia 11 lipca 2012 r. te same strony zwróciły się do Komisji z prośbą o wyjaśnienie, w jaki sposób producent indyjski dokonał podziału wartości normalnej na specjalne i standardowe elementy łączne. Komisja zaznaczyła, że podział ten został przeprowadzony na podstawie nazw klientów. Komisja oświadczyła jednak przed zakończeniem prze-

sluchania, o czym świadczy protokół sporządzony przez urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron, że będzie musiała wyjaśnić tę kwestię, co też uczyniła w kolejnym piśmie informacyjnym z dnia 13 lipca 2012 r., która została rozesłana do stron uczestniczących w tym przesłuchaniu, a następnie umieszczona w nieopatrzonej klauzulą poufności dokumentacji do wglądu przez wszystkie zainteresowane strony. Oświadczenie złożone przez wyżej wymienione strony, według którego Komisja stwierdziła, że „podział wartości normalnej na specjalne i standardowe elementy łączne został dokonany między innymi na podstawie nazw klientów”, jest niekompletne, ponieważ w tej kwestii udzielono dodatkowych informacji, jak wspomniano w motywie poniżej.

- (47) Jeśli chodzi o różnicę między standardowymi i specjalnymi elementami łącznymi, Komisja w piśmie z dnia 13 lipca 2012 r. wyjaśniła, że „nie można wykluczyć, że przemysł motoryzacyjny również wykorzystuje standardowe elementy łączne do określonych zastosowań”. Niektóre ze stron twierdziły, że Komisja uznała, że elementy łączne dla sektora motoryzacyjnego można było również uznać za standardowe. Zarzut ten jest bezpodstawny. Jak wyjaśniono we wspomnianym piśmie, Komisja wydała oświadczenie w związku z nieotrzymaniem od producenta indyjskiego wykazu odbiorców. Jednakże jak ustalono w pierwotnym dochodzeniu, a następnie wyjaśniono w sekcji 2.7 poniżej, z powodów dotyczących jakości i ze względów handlowych, producenci działający w branży motoryzacyjnej zawsze zamawiają elementy łączne, które są projektowane na zamówienie, tak aby przestrzegać wymogów ISO obowiązujących w tej branży. Dlatego też wszystkie elementy łączne przeznaczone dla branży motoryzacyjnej są przez producentów elementów łącznych, również w Indiach, uważane za produkty „specjalne” zgodnie z informacjami dostępnymi na stronach internetowych indyjskich producentów z branży motoryzacyjnej. Jako że indyjski producent jasno zdefiniował wszystkie części produkowane na zamówienie odbiorcy jako „specjalne elementy łączne”, Komisja uważa, że standardowe elementy łączne przeznaczone dla przemysłu motoryzacyjnego nie zostały ujęte w wykazie standardowych elementów łącznych dostarczonym w toku pierwotnego dochodzenia.
- (48) Chińska Izba Gospodarcza oraz chiński producent eksportujący przedłożyli podobne argumenty jak powyżej w odniesieniu do ewentualnego ujęcia elementów łącznych przeznaczonych dla przemysłu motoryzacyjnego w ramach wartości normalnej, a ponadto zarzucili, że elementy łączne dla przemysłu motoryzacyjnego, które nie są wykonane według konkretnego projektu odbiorcy, nadal muszą być poddawane specjalnej kontroli jakości lub muszą spełniać wymogi dotyczące identyfikowalności, co powoduje, że stają się one droższe i powinny być zazwyczaj uznawane za specjalne elementy łączne. Wyżej wymienione strony twierdziły, że ustalenia Komisji, z których wynika, że elementy łączne mające zaawansowane zastosowania, lecz nie wykonane według rysunków użytkownika, zostały mimo to uznane za specjalne elementy łączne, były bezpodstawne, a tym samym Komisja działała

niezgodnie z art. 2 ust 10 rozporządzenia podstawowego, naruszając zasadę obiektywnego porównania. Ponadto stwierdzili oni, że ustalenia Komisji oparte na podziale dokonany przez indyjskiego producenta nie były przedmiotem wizyty weryfikacyjnej na miejscu. W świetle powyższego zwrócili się oni do Komisji z prośbą o weryfikację rozróżnienia pomiędzy standardowymi i specjalnymi elementami złącznymi, a gdyby nie było to możliwe, o odwołanie się do innego zestawu danych na temat wartości normalnej.

- (49) Argumentacja Komisji dotycząca rozróżniania standardowych i specjalnych elementów złącznych została już omówiona w motywie 47 powyżej. W odniesieniu do zarzutu dotyczącego braku weryfikacji podziału dokonanego przez producenta indyjskiego Komisja zweryfikowała wykaz sprzedaży, przeprowadzając szereg testów przeglądowych (tj. szczegółową weryfikację próby transakcji sprzedaży uwzględnionych w wykazie sprzedaży w celu sprawdzenia jej poprawności) zgodnie ze standardową procedurą weryfikacji na miejscu. Ponadto kolejny podział tego samego wykazu sprzedaży przedstawiony przez indyjskiego producenta został porównany ze średnim poziomem cen tego podziału zgodnie z wyjaśnieniem podanym we wspomnianym piśmie. W związku z powyższym zarzut, jakoby Komisja założyła z góry prawidłowość danych dostarczonych przez producenta indyjskiego według wartości nominalnej, jest bezzasadny.
- (50) Co więcej, kryteria zastosowane przez producenta indyjskiego w celu zdefiniowania specjalnych elementów złącznych, tj. zgodnie z rysunkiem klienta wspomnianym w motywie 47 powyżej, daje wystarczającą pewność co do wiarygodności tych danych. W pierwotnym dochodzeniu Komisja skorygowała już wartość normalną, tak aby uwzględnić etapy kontroli jakości realizowane przez producenta indyjskiego, których nie stwierdzono u chińskich producentów objętych próbą. W tych okolicznościach Komisja nie uważa za konieczne odwoływanie się do innego zestawu danych na temat wartości normalnej, co sugerowały zainteresowane strony. Ponadto, jak wspomniano w motywie 89 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, pomimo starań Komisji żaden inny producent z innego kraju analogicznego nie zadeklarował chęci współpracy w trakcie postępowania.
- (51) Jeśli chodzi o wykorzystanie danych producenta z Indii jako kraju analogicznego w celu ustalenia wartości normalnej, Europejskie Stowarzyszenie Dystrybutorów Elementów Złącznych (EFDA) twierdziło, że taka metoda nie jest właściwa, biorąc pod uwagę, że jego asortyment produktów, wielkość produkcji, profil klienta, metoda dystrybucji i pozycja rynkowa nie są porównywalne z sytuacją chińskich producentów eksportujących. Ponadto EFDA twierdziło, że chińskie ceny były niskie, gdyż odzwierciedlały korzyści wynikające z wytwarzania w dużych ilościach standardowych produktów, ponieważ chińscy producenci eksportujący są wyspecjalizowani i wydajni. Co więcej, EFDA zwróciło się o bardziej szczegółowe informacje na temat cen i wielkości produkcji standardowych elementów złącznych indyjskiego producenta. EFDA przedłożyło dane Eurostatu na poparcie swoich zarzutów, że porównanie dotyczące cen ekspor-

towych z ChRL i Indii w przypadku dwóch konkretnych kodów CN pokazałoby, że indyjski wywóz tychże produktów wynosi poniżej 4 % wywozu ChRL oraz że Indie nie są wiarygodnym dostawcą tych produktów na rynku eksportowe.

- (52) Jeśli chodzi o kwestię stosowności wyboru producenta z Indii jako kraju analogicznego, odsyła się do ostatniej części motywu 49 powyżej. Jeśli chodzi o ogólne twierdzenie, że chińskie ceny eksportowe odzwierciedlały korzyści związane z produkcją na dużą skalę, to nie było ono uzasadnione ani określone ilościowo w na tyle znaczący sposób, aby pomóc w dokonywanej na tym etapie przeglądu analizie. Odnośnie do wniosku o dodatkowe informacje dotyczące danych producenta indyjskiego odsyła się do motywu 82 dotyczącego poufności. W odniesieniu do twierdzenia, że wywóz z Indii nie był porównywalny z tym z ChRL zarówno w okresie objętym dochodzeniem, jak i po nim, dla celów określenia wartości normalnej, zgodnie z rozporządzeniem podstawowym za właściwe przyjmuje się ceny na rynku krajowym w Indiach, a nie indyjskie ceny eksportowe. Dlatego też stwierdzenia ze strony EFDA były bezpodstawne.
- (53) Jeżeli chodzi o kwestię powłoki stosowanej przez producenta indyjskiego, Chińska Izba Gospodarcza i chiński producent eksportujący wyrazili wątpliwości i zwrócili się do Komisji o wyjaśnienie, w jaki sposób poufne informacje stanowiły przekonujący dowód na to, że indyjski producent sprzedawał tylko elementy złączne powlekane elektrolitycznie na swoim rynku krajowym. W trakcie weryfikacji indyjski producent przedstawił dowody, które pozwoliły Komisji stwierdzić, że standardowe elementy złączne sprzedawane na rynku krajowym były powlekane elektrolitycznie, co odpowiada powłoce typu „A” pierwotnego NKP. W tych okolicznościach Komisja uważa, że dowody zawarte w dokumentacji są wystarczające, by stwierdzić, że standardowe elementy złączne sprzedawane na rynku krajowym były powlekane elektrolitycznie. W tym kontekście dokonano dostosowania ze względu na różnicę w zawartości chromu, jak wspomniano w motywie 81 poniżej.

2.5. Dalsze informacje wymagane w następstwie pisma w sprawie ujawnienia informacji z dnia 5 lipca 2012 r.

- (54) Niektórzy producenci eksportujący zwrócili się o dalsze wyjaśnienia i informacje, tak aby móc ewentualnie wnioskować o dostosowanie ich własnego marginesu dumpingu ustalonego w pierwotnym dochodzeniu w oparciu o następujące przesłanki:
- a) właściwości „typów produktu” (kody CN, klasa wytrzymałości, części standardowe i specjalne) służące do określenia wartości normalnej;
- b) dalsze informacje dotyczące właściwości produktów sprzedawanych przez producenta indyjskiego, służące do ustalenia wartości normalnej;

- c) wyjaśnienie, dlaczego nie zostały wykorzystane pozostałe właściwości pierwotnego NKP; oraz
- d) dostosowania, które zostaną dokonane ze względu na różnice we właściwościach fizycznych.
- (55) W odniesieniu do lit. a) powyżej, jak wskazano w piśmie informacyjnym przekazanym w dniu 30 maja 2012 r., klasa wytrzymałości elementów łącznych sprzedawanych przez współpracującego producenta indyjskiego była wskaźnikiem wytrzymałości zawartym w NKP stosowanych w kwestionariuszu rozesłanym do wszystkich stron. Klasa wytrzymałości została określona przy użyciu tego samego elementu NKP przez producenta indyjskiego w wykazach sprzedaży skontrolowanych podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu.
- (56) Rozróżnienie między standardowymi i specjalnymi elementami łącznymi zostało wyjaśnione w motywie 54 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych. „Specjalne” elementy łączne oznaczają elementy produkowane według rysunku klienta. Przez „standardowe” elementy łączne należy rozumieć elementy produkowane na magazyn, a nie według specyfikacji konkretnego klienta. Potrzeba rozróżnienia między standardowymi i specjalnymi elementami łącznymi produkowanymi przez współpracującego producenta indyjskiego została w pełni uznana i jak wspomniano w motywach 51 i 54 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych porównanie ceny eksportowej z wartością normalną w przypadku objętych próbą chińskich producentów eksportujących zostało wykonane w obrębie „standardowych” elementów łącznych.
- (57) W odniesieniu do kwestii poruszonych w lit. b), ze względu na poufność, nie jest możliwe ujawnienie dokładnych rodzajów modelu wkrętów i śrub sprzedawanych przez producenta indyjskiego. Jednakże jak wskazano powyżej, porównania dokonano na podstawie wagi w ramach tej samej kategorii – standardowych lub specjalnych elementów łącznych – i w obrębie tej samej klasy wytrzymałości określonej w NKP.
- (58) Ponownie w odniesieniu do kwestii poruszonych w lit. b) kilka zainteresowanych stron zwróciło się o szczegółowe informacje na temat powłoki. Dane z pierwotnego dochodzenia zostały poddane dalszej analizie, która wykazała, że produkt sprzedawany jako „standardowy” na indyjskim rynku krajowym miał podstawową powłokę, tj. powłokę elektrolityczną. Informacje te zostały przekazane w trakcie przesłuchań, o które poprosiły zainteresowane strony, i ponownie ujawnione wnioskującym o nie zainteresowanym stronom, a następnie zostały również umieszczone w dokumentacji do wglądu przez zainteresowane strony.
- (59) Dwóch objętych próbą producentów eksportujących zwróciło się o bardziej szczegółowe informacje dotyczące dostosowań ze względu na wykorzystanie chromu w procesie powlekania. Dane na temat sprzedaży przekazane przez współpracującego producenta indyjskiego zostały poddane dalszej analizie, co doprowadziło do dostosowania wartości normalnej ze względu na różnice w zawartości chromu zgodnie z wyjaśnieniami w motywie 81 poniżej. Ci sami producenci eksportujący zwrócili się o dokładniejsze wyjaśnienia, w jaki sposób określona została rentowność dla sprzedaży krajowej realizowanej przez współpracującego producenta indyjskiego; czy koszty produkcji zostały zgłoszone na podstawie NKP lub czy wykorzystano średnie koszty; i czy wartość normalna obejmowała sprzedaż na rzecz dowolnego przedsiębiorstwa powiązanego.
- (60) Wszystkie istotne informacje dotyczące wartości normalnej zostały przywołane w motywie 94 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych. Doprecyzowano również, że wzięto pod uwagę tylko sprzedaż krajową na rzecz niepowiązanych przedsiębiorstw.
- (61) Wspomnianych dwóch producentów eksportujących utrzymywało później, że mieli poważne wątpliwości co do tego, czy badania rentowności i reprezentatywności zostały przeprowadzone w prawidłowy sposób. W szczególności w odniesieniu do badania reprezentatywności producenci eksportujący mieli wątpliwości, czy wielkość sprzedaży krajowej producenta indyjskiego przekraczała 5 % ich sprzedaży eksportowej według zmienionych grup produktów. Wyniki badania reprezentatywności pokazały, że w przypadkach, w których dla konkretnego typu produktu nie zostały spełnione kryteria testu zakładającego sprzedaż krajową na poziomie 5 %, stwierdzono jednak, że sprzedaż krajowa była wystarczająco wysoka, aby umożliwić właściwe porównanie. Jeśli chodzi o badanie rentowności, potwierdzono, że zostało ono wykonane na podstawie typu produktu.
- (62) W odniesieniu do kwestii poruszonych w lit. c) powyżej, tj. dlaczego pełen NKP nie został wykorzystany do porównania wartości normalnej z ceną eksportową, w trakcie dochodzenia okazało się, że pełen NKP nie jest wiarygodnym wskaźnikiem. Po pierwsze dlatego, że w odróżnieniu od organów UE zarówno organy chińskie, jak i indyjskie, nie rozróżniają 10 kodów CN zastosowanych przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem. Po drugie, jak wyjaśniono w motywie 48 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, wiele zainteresowanych stron twierdziło, że elementy łączne produkowane przez chińskich producentów eksportujących stanowiły standardowe produkty (głównie w przedziale klas wytrzymałości 4.8–8.8), który nie miał szczególnych właściwości dotyczących surowca, wytrzymałości, powłoki czy kwestii związanych z certyfikacją lub bezpieczeństwem; które miały prostsze zastosowania (zastosowanie nieprofesjonalne i ogólna dystrybucja), w przeciwieństwie do zaawansowanych zastosowań; i nie spełniały rygorystycznych wymogów konkretnych odbiorców końcowych, takich jak przemysł motoryzacyjny, chemiczny lub lotniczy i kosmonautyczny.
- (63) W odniesieniu do kwestii poruszonych w lit. d) powyżej, elementy takie jak „identyfikowalność”, norma ISO 9000, jednostka wskaźnika wadliwości i inne kryteria, takie jak „twardość, zginanie, wytrzymałość, uderność, współczynnik tarcia”, które zostały zgłoszone przez pozostałych dwóch producentów eksportujących, nie mogły zostać zaakceptowane, ponieważ przedsiębiorstwa objęte postępowaniem nie wykazały, w jaki sposób elementy te wpływają na porównywalność cen między wartością normalną i ceną eksportową.
- (64) W związku z tym, że nie dysponowano konkretnymi informacjami na temat braku porównywalności stwierdzonego obok zaleceń sformułowanych przez zainteresowane strony w pierwotnym dochodzeniu, a także

biorąc pod uwagę ograniczoną ilość dalszych dostępnych informacji dotyczących innych właściwości technicznych, takich jak powłoka, w pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że główne czynniki i różnice podkreślone przez same zainteresowane strony, w szczególności produkty standardowe i specjalne oraz klasa wytrzymałości, stanowiły wystarczającą podstawę porównania wartości normalnej i cen eksportowych.

2.6. Dalsze ujawnianie informacji dotyczących wartości normalnej w dniu 11 lipca 2012 r.

- (65) W dniu 11 lipca 2012 r. Komisja ujawniła przeklasyfikowanie wartości normalnej, jak opisano powyżej, oraz proponowane ponowne obliczenie marginesów dumpingu na podstawie wyjaśnionych powyżej informacji, i zwróciła się o zgłaszanie uwag.
- (66) Jak wspomniano w motywie 32 powyżej, producent indyjski przekazał w swoim pierwotnym wniosku wykaz sprzedaży krajowej („DMSAL”) bez podania NKP. Jedynym identyfikatorem każdej sprzedaży był kod pozycji, który stanowił wewnętrzny kod dla każdego produktu, oraz ciąg tekstu opisujący produkt. Przykładowo:

M8X1,25X16 ŚRUBA WIEŃCOWA

- (67) Jak wyjaśniono w motywach 48–57 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych, indyjskie przedsiębiorstwo przedstawiło podział sprzedaży na rynku krajowym na standardowe i specjalne elementy złączne, stosując rozróżnienie, o którym mowa w motywie 77. W rezultacie wykaz sprzedaży krajowej został przedstawiony w dwóch plikach: „standardowy DMSAL” i „specjalny DMSAL”. Sprzedaż, której nie można było określić jako standardowa czy też specjalna, nie była uwzględniana w dalszych obliczeniach wartości normalnej.

- (68) W toku dochodzenia okazało się również, że do określenia wartości normalnej konieczna będzie klasa wytrzymałości elementu złącznego. Indyjskie przedsiębiorstwo określiło klasę wytrzymałości dla każdej linii w dokumentacji „standardowego DMSAL” oraz „specjalnego DMSAL” i przekazało dokumentację zawierającą kolumnę „Klasa”, w której podana została klasa wytrzymałości, na przykład:

Opis	Klasa
M8X1,25X16 ŚRUBA WIEŃCOWA	8.8

- (69) Na tej podstawie została obliczona pierwotna wartość normalna, przy wykorzystaniu podziału na elementy standardowe/specjalne oraz klasy wytrzymałości, jak określono przy pierwszym ujawnieniu informacji na temat przeglądu wdrażania w dniu 30 maja 2012 r.

- (70) Jak wspomniano w motywie 54, niektórzy producenci eksportujący zwrócili się o dalsze wyjaśnienia, powołując się na brak możliwości porównania na podstawie powłoki, średnicy i długości elementu złącznego. Argumentowali oni, że może to wpłynąć na poziom pierwotnie obliczonej wartości normalnej.

- (71) Wobec braku NKP ciąg tekstowy opisujący każdą transakcję (po zebraniu transakcji w ramach jednego opisu) został poddany analizie w celu pozyskania informacji na temat średnicy i długości sprzedawanych elementów złącznych. Posługując się powyższym przykładem: M8 = średnica oraz 16 = długość. W tym przypadku jest to opis śruby o średnicy 8 mm i długości 16 mm. Wartość 1,25 odnosi się do skoku gwintu; parametr ten nie został wykorzystany przy klasyfikacji produktu objętego postępowaniem.

- (72) W NKP stosowanym przez chińskich producentów eksportujących dane te zostały przedstawione nieco inaczej. W przypadku wspomnianej powyżej śruby do średnicy i długości odnosiłaby się wartość „080016”.

- (73) Aby zagwarantować, że wartość normalna odpowiada cenie eksportowej, Komisja pogrupowała wartości średnicy i długości według trzech równych zakresów zgodnie z drugim pismem w sprawie ujawnienia informacji z dnia 5 lipca 2012 r.

Wskaźnik	Średnica	Długość
Mała	M4 do M10	0 do 100 mm
Średnia	M12 do M20	100 do 200 mm
Duża	M22 do M30	200 do 300 mm

- (74) Niewielki odsetek sprzedaży producenta indyjskiego nie zmieścił się w zakresach podanych powyżej i w związku z tym nie został on uwzględniony przy obliczaniu wartości normalnej. Śruba w powyższym przykładzie zostałaby zatem opisana za pomocą zmienionego NKP „GSS” = klasa wytrzymałości 8.8; mała średnica; mała długość.

- (75) Z powyższego przykładu jasno wynikało, że ciąg tekstowy opisujący produkt nie zawiera żadnych informacji na temat powłoki stosowanej przez krajowego producenta z Indii. Zbadano zatem, czy dokumentacja dochodzenia zawierała jakiegokolwiek dowody dotyczące rodzaju powłoki, o ile istniała, stosowanej przez producenta indyjskiego przy sprzedaży standardowych elementów złącznych na rynku krajowym. Poufne dane zawarte w dokumentacji, zweryfikowane w siedzibie producenta indyjskiego, wskazały na zastosowanie powłoki elektrolitycznej (NKP rodzaj A) w przypadku standardowych elementów złącznych na rynku krajowym. Dane te zostały ujawnione wszystkim stronom w dniu 5 lipca 2012 r.

2.7. Uwagi do pisma w sprawie ujawnienia informacji z dnia 11 lipca 2012 r.

- (76) Niektórzy producenci eksportujący odpowiedzieli na opisane powyżej ujawnienie informacji. Na ich wniosek zorganizowano przesłuchanie przeprowadzone przez urzędnika z DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron w celu kontynuowania dialogu z Komisją i omówienia kwestii podnoszonych przez tych producentów. Producenci eksportujący poruszyli przede wszystkim następujące kwestie:

- a) metodyka, zgodnie z którą producent indyjski dokonał podziału sprzedaży krajowej na standardową i specjalną;
- b) w przypadku uznania niektórych elementów złącznych sprzedawanych na rzecz podmiotów w branży motoryzacyjnej za standardowe, uzasadnione byłoby „istotne dostosowanie”;
- c) dostosowania wartości normalnej na mocy art. 2 ust. 10 lit. b) w przypadku podatków pośrednich poniesionych z tytułu przywozu walcówki do Indii;
- d) obecność chromu VI w powłoce standardowych elementów złącznych;
- e) metodyka stosowana przez Komisję w przypadku braku sprzedaży krajowej odpowiadającej konkretnej transakcji wywozowej; oraz
- f) ujawnienie kodów produktów w sprzedaży krajowej realizowanej przez producenta indyjskiego.
- (77) W odniesieniu do lit. a) powyżej producent indyjski dokonał podziału sprzedaży krajowej na standardową i specjalną, wychodząc z założenia, że elementy złączne produkowane według rysunku klienta stanowią specjalne elementy złączne, natomiast pozostała sprzedaż obejmuje standardowe elementy złączne, tj. niewyprodukowane według konkretnego rysunku lub rysunku klienta.
- (78) W odniesieniu do lit. b) powyżej oraz jak wspomniano w piśmie załączonym do dokumentacji z dnia 13 lipca 2012 r. przesłanym wspomnianym zainteresowanym stronom po przesłuchaniu, które odbyło się w dniu 11 lipca, Komisja potwierdziła, że wobec braku nazwisk klientów, jak wspomniano powyżej, odwołuje się do motywu 47 powyżej. Ponadto Komisja odnotowuje, że według europejskiego stowarzyszenia producentów elementów złącznych „w Europie, jeśli klient – zwłaszcza z branży motoryzacyjnej – zamówi element złączny wyprodukowany na podstawie rysunku, lecz równocześnie spełniający międzynarodowe normy (ISO, EN, DIN, AFNOR, UNI), wówczas taki produkt jest uważany przez producenta elementów złącznych jako produkt specjalny i w konsekwencji zostaje zaklasyfikowany – w ramach klasyfikacji wewnętrznej stosowanej przez przedsiębiorstwo – jako „specjalny” [...] Jest to tryb działania przyjęty przez wszystkich producentów elementów złącznych na świecie, w tym również w Indiach”. Komisja jest zatem przekonana, że standardowe elementy złączne przeznaczone dla odbiorców w branży motoryzacyjnej nie zostały wymienione w wykazie standardowych elementów złącznych przekazany podczas dochodzenia pierwotnego. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (79) W odniesieniu do lit. c) powyżej podczas przesłuchania producenci eksportujący podnieśli kwestię dostosowania w myśl art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w celu uwzględnienia należności celnych z tytułu przywozu walcówki do Indii, które są zawarte w wartości normalnej, ale nie w cenie eksportowej z Chin. W toku pierwotnego dochodzenia chińskie przedsiębiorstwa, które znalazły się w badanej próbie, zakupiły walcówkę wyprodukowaną w Chinach.
- (80) Na surowiec importowany przez indyjskiego producenta nałożone było cło podstawowe (5 % możliwej do oszacowania wartości) oraz podatek na szkolnictwo w ramach cła (3 % wartości cła podstawowego powiększonej o cło wyrównawcze). Jednakże, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, o takie dostosowanie o kwotę odpowiadającą podatkowi pośrednim można wnioskować, pod warunkiem że opłaty przywozowe od produktu podobnego oraz jego fizycznych składników, w przypadku gdy jest on przeznaczony do użytku na rynku krajowym, nie będą pobrane lub zostaną zwrócone w przypadku wywozu produktu podobnego do Unii Europejskiej. Wobec braku stwierdzenia oraz dowodów, że wywozu od podanych powyżej producentów eksportujących do UE mogłoby dotyczyć niepobieranie lub zwrot opłat przywozowych nakładanych na przywóz surowców (walcówka), argument ten należy odrzucić. Ponadto takie dostosowanie nie jest zazwyczaj możliwe, gdy dany producent eksportujący, a tak jest w przypadku tego przeglądu, pozyskuje wszystkie surowce od dostawców krajowych, nie ponosząc w związku z tym żadnych opłat przywozowych.
- (81) W odniesieniu do lit. d) powyżej dowody w dokumentacji pierwotnego dochodzenia wskazywały na to, że standardowa powłoka na standardowych elementach złącznych sprzedawanych na indyjskim rynku krajowym zawierała chrom Cr3 i dlatego odpowiadała definicji NKP zakładającej brak chromu VI dodawanego do powłoki. Marginesy dumpingu zostały zatem ponownie obliczone, biorąc pod uwagę najdroższy rodzaj powłoki zawierającej chrom po stronie eksportera, bez dostosowania ceny eksportowej. Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że informacje na temat powłoki dotyczyły raczej obecnej sytuacji niż sytuacji w okresie objętym dochodzeniem. Twierdzenie to jest bezpodstawne. W wyniku kontroli dokonanej w toku pierwotnego dochodzenia uzyskano zweryfikowane dowody, z których wynikało, że wszystkie standardowe elementy złączne sprzedawane na rynku krajowym w Indiach były powlekane elektrolitycznie w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem.
- (82) W odniesieniu do lit. e) powyżej potwierdzono, że marginesy dumpingu zostały obliczone przy założeniu, że w przypadku braku odpowiadającej sprzedaży na rynku krajowym, transakcja wywozowa nie będzie uwzględniana przy obliczaniu dumpingu. Niektóre strony twierdziły, że nie było podstaw, by nie uwzględniać niektórych transakcji wywozowych w obliczeniach marginesu dumpingu. Jednakże w przypadku wszystkich chińskich producentów eksportujących, którzy zostali objęci próbą, stwierdzono istotne dopasowanie między sprzedażą krajową i eksportową, co pozwoliło uzyskać obiektywną reprezentację sprzedaży realizowanej przez różne strony.
- (83) W odniesieniu do lit. f) powyżej Chińska Izba Gospodarcza oraz chiński eksporter twierdzili, że indyjski producent nie przedstawił przekonującego powodu, by nie pozwolić Komisji na ujawnienie konkretnych informacji dotyczących kodów produktów w swojej sprzedaży krajowej. Postępując zgodnie z zasadami poufności, Komisja przekazała Chińskiej Izbie Gospodarczej i wszystkim eksporterom chińskim, którzy o nie wnioskowali możliwie najwięcej informacji w drodze licznych

pism załączanych do dokumentacji, poprzez udostępnienie pisma w sprawie ujawnienia informacji wszystkim zainteresowanym stronom oraz w drodze przesłuchań. W odniesieniu do wniosku o ujawnienie kodów produktów producenta indyjskiego ujawnienie takich informacji pozwoli pozostałym stronom obliczyć z dużą dokładnością ceny krajowe indyjskiego producenta, czego należy uniknąć ze względu na ochronę poufnych informacji handlowych. Niezapewnienie ochrony poufnych informacji mogłoby skutkować ewentualnymi roszczeniami o odszkodowanie wysuwanymi wobec Komisji oraz zniechęcić do współpracy przy dochodzeniach przedsiębiorstwa w krajach analogicznych, które do takiej współpracy przystępują na zasadzie dobrowolności. W związku z powyższym wniosek ten został odrzucony.

2.8. Dostosowania metodyki stosowanej w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych przy obliczaniu wartości normalnej

- (84) Mając na uwadze oświadczenia złożone przez chińskich producentów eksportujących w ramach tego przeglądu w odniesieniu do definicji typów produktu przy obliczaniu wartości normalnej z Indii, w których twierdzili oni, że oprócz rozróżnienia pomiędzy standardowymi i specjalnymi elementami złącznymi i klasą wytrzymałości znaczenie mają elementy średnicy, długości i powłoki oraz w następstwie przesłuchań i rozmów, które nastąpiły w obecności rzecznika praw stron, dane producenta indyjskiego zostały ponownie ocenione.
- (85) W następstwie wspomnianej powtórnej oceny Komisja była w stanie ustalić średnicę i długość elementów złącznych sprzedawanych na rynku krajowym w Indiach. Aby umożliwić obiektywne porównanie tych elementów złącznych z elementami złącznymi wywozonymi z ChRL, wartości średnicy i długości zostały uszeregowane według zakresów, a następnie dla każdego zakresu obliczona została wartość normalna. Szczegółowe wyjaśnienia w tej kwestii zostały przedstawione w dwóch pismach w sprawie ujawnienia informacji z dnia 5 i 11 lipca 2012 r., które zostały udostępnione wszystkim zainteresowanym stronom. Ustalenie zakresów w celu rozróżnienia głównych wymiarów produktu sprzedawanego przez producenta indyjskiego pozwoliło na obiektywne porównanie, zgodnie z wnioskiem zainteresowanych stron, z wywozem prowadzonym przez chińskie przedsiębiorstwa. Następnie dwóch producentów eksportujących argumentowało, że nie dysponowali pełnymi informacjami, twierdząc, że klasyfikacja była niejasna i nieodpowiednia, i w związku z tym nie mieli oni wystarczających informacji, by wnioskować o dostosowanie ze względu na różnice fizyczne. Jednakże poza tymi ogólnymi stwierdzeniami wspomniani producenci nie przedstawili innej uzasadnionej propozycji ani dowodów merytorycznych. W związku z tym zarzut ten został odrzucony.
- (86) EFDA stwierdziło, że użycie średnicy i długości nie oddaje stanu faktycznego i zaproponowało inne rozwiązanie, które dotyczyło wspomnianych dwóch kryteriów, i jego zdaniem pozwoliłoby uniknąć sytuacji, w której niektóre produkty mogą zostać pominięte; EFDA nie

uzasadniła jednak tego alternatywnego rozwiązania. Zaproponowana przez Komisję klasyfikacja nie wykluczała żadnego typu produktu (uwzględnione zostały wszystkie możliwe kombinacje średnicy i długości), a zatem zarzut ten nie mógł być dalej rozpatrywany.

- (87) Stwierdzono, że wszystkie sprzedane standardowe elementy złączne były powlekane elektrolitycznie i w rezultacie wartość normalna została obliczona na podstawie powłoki odpowiadającej kodowi NKP „A”. W przypadku gdy objęty próbą chiński producent eksportujący nie prowadził wywozu elementów złącznych z powłoką typu A, stosowany był najbardziej zbliżony rodzaj powłoki bez jakiegokolwiek dostosowania ceny eksportowej.
- (88) Dane na temat klasy wytrzymałości oraz podział na standardowe i specjalne elementy złączne pozostały bez zmian.
- (89) Dwóch producentów eksportujących zwróciło się z wnioskiem o interwencję urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron w celu zbadania poufnych danych dotyczących producenta z Indii jako kraju analogicznego i przedstawienia poświadczeń dotyczących poufnego charakteru jego krajowej sprzedaży, jak również w kwestii powlekania standardowych elementów złącznych, obecności chromu w powłoce oraz uzyskania informacji dotyczących długości i średnicy w przypadku standardowych elementów złącznych. Rzecznik praw stron, po zbadaniu poufnych danych producenta z Indii jako kraju analogicznego, odpowiedział na pytania postawione przez dwóch producentów eksportujących. Sprawozdanie sporządzone przez rzecznika praw stron wyjaśniające zostało załączone do dokumentacji do wglądu przez zainteresowane strony.
- (90) Pomimo wyżej wymienionych dodatkowych informacji, wyjaśnień, przesłuchań i przeprowadzonych rozmów niektóre strony nadal twierdziły, że nie dysponują informacjami, które pozwoliłyby im wnioskować o dostosowanie w celu zapewnienia obiektywnego porównania. Komisja przekazała stronom obszerne informacje na temat grup produktu stosowanych przy ustalaniu wartości normalnej zgodnie z wymogiem postawionym przez Organ Apelacyjny⁽¹⁾. Ponadto w dłuższym okresie rozpoczynającym się od dnia 30 maja 2012 r. i kończącym w dniu 19 lipca 2012 r. Komisja dostarczyła informacje i odpowiedziała na wszystkie pytania postawione przez wszystkie strony. Co więcej, wszystkim stronom przyznano dodatkowe 20 dni na zgłaszanie uwag dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (91) Te same strony twierdziły, że sprzecznie z treścią sprawozdania Organu Apelacyjnego Komisja, bez podania stosownego uzasadnienia, odmówiła ujawnienia informacji na temat konkretnych produktów producenta indyjskiego wykorzystanych przy ustalaniu wartości

⁽¹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego: pkt 512, który stanowi, że „art. 2 ust. 4 zobowiązuje organy dochodzeniowe ... przynajmniej do tego, by poinformowały strony grup produktu używanych do celów porównania cen”.

normalnej. Artykuł 6 ust. 5 Porozumienia w sprawie antydumpingu stanowi, że informacje, które mają charakter poufny lub są dostarczone na zasadzie poufności, są traktowane jako takie przez organy prowadzące dochodzenie. W tym przypadku indyjski producent dostarczył informacje na temat typów produktu sprzedawanego na rynku krajowym na zasadzie poufności i przedsiębiorstwo ponowiło swój wniosek do Komisji o poufne traktowanie, stwierdzając, że w dalszym ciągu uważa te informacje za ściśle poufne, o czym mowa w motywie 82. Strony te twierdziły także, że Komisji nie udało się przedstawić nieopatrzonego klauzulą poufności streszczenia informacji dostarczonych przez producenta indyjskiego zgodnie z wymogami zawartymi w sprawozdaniach. W trakcie rozmów i jak wspomniano w motywach powyżej, Komisja, przy zachowaniu poufności, ujawniła jednak zainteresowanym stronom wszystkie istotne informacje dotyczące producenta indyjskiego, tak by mogły one bronić swoich interesów.

2.9. Określenie wartości normalnej dla producentów eksportujących w ChRL, wartość normalna, ceny eksportowe, porównanie

- (92) Wartość normalna została obliczona i porównana z ceną eksportową, jak określono powyżej. Dostosowania ceny eksportowej miały na celu usunięcie różnicy w cenie w przypadku dodania chromu VI do powłoki na elementach złącznych objętych postępowaniem. Wartość normalna i cena eksportowa zostały porównane na podstawie ceny *ex-works*, jak w pierwotnym dochodzeniu.

2.10. Wnioski o dostosowania na podstawie właściwości produktu

- (93) Jeden producent eksportujący wnioskował o dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego ze względu na różnice we właściwościach fizycznych różnych typów (śruby z łbem sześciokątnym, wkręty do drewna, śruby itp.) produktu objętego postępowaniem. Jako że producent eksportujący objęty postępowaniem nie ma, z uwagi na wymóg poufności, dostępu do pełnych danych na temat wartości normalnej, przedsiębiorstwo zastosowało własne ceny eksportowe, by wykazać, do jakiego stopnia ceny różnią się dla każdego typu elementu złącznego.
- (94) W pierwotnym dochodzeniu porównano wartość normalną i cenę eksportową poprzez rozróżnienie między standardowymi i specjalnymi typami elementów złącznych zgodnie z motywem 102 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, a także poprzez określenie klasy wytrzymałości. Pełne numery kontrolne produktu (NKP) nie zostały w tym przypadku wykorzystane, mając na uwadze, że producent w kraju analogicznym nie dostarczył wymaganych informacji pogrupowanych według odpowiednich kategorii na podstawie NKP. Jeden z elementów pierwotnego NKP miał na celu ustalenie różnych typów elementów złącznych według tego, jakim kodem NK są objęte. Mając na uwadze, że informacje te nie zostały dostarczone przez producenta indyjskiego, ten element nie mógł zostać wykorzystany przy dokonywaniu porównania w pierwotnym dochodzeniu.

- (95) Z informacji dostarczonych przez producenta eksportującego wynikało, że mogą istnieć podstawy do dokonania dostosowań z uwagi na różnice w typach elementów złącznych. Zaproponowana metodyka nie została jednak uznana za właściwą, biorąc pod uwagę, że przedsiębiorstwo nie dostarczyło, zgodnie z pierwotnym wymogiem, szczegółowych informacji na temat typu produktu zgodnie z kodem NK, jak wyjaśniono w motywie 34. W ramach alternatywnego rozwiązania zbadano różnice w cenach w przemyśle unijnym na rynku Unii w celu ustalenia, czy między różnymi typami elementów złącznych istniały różnice w cenach. Informacje przekazane przez przemysł unijny zostały przedstawione w całości według PCN zgodnie z pierwotnym wnioskiem. Badanie to potwierdziło, że ceny na rynku UE różniły się w zależności od typu elementu złącznego. Na tej podstawie za właściwe uznano dostosowanie wartości normalnych w celu odzwierciedlenia tych różnic. Jako podstawę dostosowania przyjęto, że średnia cena sprzedaży w przemyśle unijnym na rynku Unii ma wartość „1”, a wszystkim poszczególnym typom przypisano własną indywidualną wartość w zależności od stosunku ich ceny do średniej ceny. Następnie wartości te zostały zastosowane do wartości normalnej użytej przy porównaniu z każdym typem produktu wywozonym przez producenta eksportującego.

- (96) Jako że podstawą dostosowań była wartość rynkowa różnic we właściwościach fizycznych na rynku UE, za właściwe uznano dokonanie podobnych dostosowań w obliczeniach marginesów dumpingu wszystkich producentów eksportujących.

- (97) Po opublikowaniu dokumentu ujawniającego ogólne ustalenia Chińskie Stowarzyszenie Przemysłu Elementów Złącznych („CCME”) oraz chiński eksporter twierdzili, że Komisja nadal narusza art. 2.4, 6.2 i 6.4 Porozumienia antydumpingowego WTO, nie dostarczając aktualnych informacji, na podstawie których porównana została cena eksportowa i wartość normalna, a następnie zwrócili się z prośbą do Komisji o ujawnienie kompletnych informacji na temat zastosowanej wartości normalnej typów produktu i tym samym wypełnienie swojego zobowiązania, jakim jest stworzenie chińskim producentom eksportującym, możliwości obrony swoich interesów, przedstawienia swojej sprawy z pełną znajomością stanu rzeczy oraz zagwarantowanie obiektywnego porównania cen eksportowych i wartości normalnej. Wyżej wymienione strony wezwały zatem Komisję do ponownego zbadania następujących kwestii:

- pełne ujawnienie wartości normalnej typów produktu;
- zapewnienie, by standardowe elementy złączne produkowane przez chińskich producentów eksportujących nie były porównywane do elementów złącznych produkowanych przez producenta z kraju analogicznego i mających zaawansowane zastosowania;
- przedstawienie instrukcji, w jaki sposób uzasadniać wnioski o dostosowania;

- d) poinformowanie o sposobie dokonania pewnych dostosowań; oraz
- e) zobowiązanie UE do tego, by nie pomijała żadnych transakcji wywozowych.
- (98) W odniesieniu do lit. a), w świetle informacji udostępnionych w postaci pism w sprawie ujawnienia informacji z dnia 30 maja 2012 r., 11 lipca 2012 r., 13 lipca 2012 r., dokumentu ujawniającego ogólne ustalenia przesłanego w dniu 31 lipca 2012 r. oraz w szczególności motywów 77–96 oraz przesłuchań zorganizowanych w trakcie konsultacji uznaje się, że wszystkie informacje, jakie mogły zostać ujawnione w granicach wymogów dotyczących poufności, zostały przekazane zainteresowanym stronom.
- (99) W odniesieniu do pkt b) dotyczącego konieczności zagwarantowania, że standardowe elementy złączne produkowane przez chińskich producentów eksportujących nie będą porównywane z elementami złącznymi produkowanymi przez producenta z kraju analogicznego i mającymi zaawansowane zastosowania, aspekt ten został omówiony w motywie 78 powyżej. Wobec braku nowych dowodów, a także w obliczu jedynie zarzutów wysuwanych przez wyżej wymienione strony na temat ewentualnej obecności elementów złącznych mających zaawansowane zastosowania inne niż przemysł motoryzacyjny, Komisja uważa, że informacje udostępnione w aktach sprawy są na tyle wiarygodne, aby moc zagwarantować, że przy określaniu wartości normalnej do celów porównania z cenami eksportowymi wspomnianego chińskiego producenta eksportującego wykorzystano jedynie standardowe elementy złączne.
- (100) W odniesieniu do lit. c) i zarzutów, według których Komisja nie dostarczyła informacji na temat sposobu, w jaki chińscy producenci eksportujący mogli uzasadnić wnioski o dostosowania dotyczące aspektów takich jak identyfikowalność, norma ISO 9000, jednostka wskaźnika wadliwości i innych kryteriów, takich jak „twardość, zginanie, wytrzymałość, udurowienie, współczynniki tarcia” (zob. motyw 63 powyżej) oraz ceł przywozowych (zob. motywy 79 i 80 powyżej), Komisja zwraca uwagę na poniższe kwestie. Po pierwsze, przypomina się, że aspekty te zostały poruszone przez strony bez przedstawienia żadnych dalszych szczegółowych informacji. W trakcie przesłuchania zorganizowanego w dniu 11 lipca 2012 r. przez odpowiedzialnego za nie rzecznika praw stron Komisja zwróciła się do stron z prośbą o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących wyżej wymienionych kwestii, jednak żadna ze stron tego nie uczyniła. Jeśli chodzi o wniosek o dostosowania cen eksportowych w celu uwzględnienia ceł na przywóz walcówki do Indii oraz, ogólnie rzecz biorąc, tańszy dostęp do surowców dla chińskich producentów eksportujących, Komisja szczegółowo wyjaśniła w motywie 80 powody, dla których wniosek ten nie mógł zostać przyjęty. Ponadto, jak wskazano w motywie 63 z porządzenia pierwotnego, koszt głównego surowca – walcówki stalowej – nie odzwierciedla we właściwy sposób wartości rynkowych. Ustalono, że ceny walcówki stalowej na rynku krajowym były znacznie niższe od cen na innych rynkach. Dlatego też zniekształcone ceny nie mogą służyć jako podstawa dostosowania,
- o co wnioskowały wyżej wymienione strony. W tych okolicznościach Komisja nie potrafi wskazać, jakie dodatkowe informacje, zdaniem Chińskiej Izby Gospodarczej oraz producenta eksportującego, można by dostarczyć, by móc dalej uzasadnić wspomniane dwa wnioski o dostosowania.
- (101) W odniesieniu do lit. d) przypomina się, że informacje dotyczące „wartości normalnej typów produktu producentów UE oraz ich poziomów cen, jak również wpływ wynikających z nich dostosowań wartości normalnej typów produktu producenta z kraju analogicznego” mają charakter poufny, a zatem nie mogą zostać ujawnione. Chińska Izba Gospodarcza i jeden chiński producent eksportujący złożyli wniosek o dalsze wyjaśnienia, w jaki sposób dokonano dostosowań ze względu na różnice cen powłoki. Jak wskazano w motywie 92 powyżej, należy jednak zauważyć, że w dokumencie ujawniającym szczegółowe ustalenia Komisja wskazała, które wywożone typy produktu zostały dostosowane i tym samym umożliwiła zainteresowanym stronom zrozumienie, w jaki sposób dokonano takiego dostosowania.
- (102) W odniesieniu do lit. e) oraz domniemanej konieczności uwzględnienia wszystkich porównywalnych transakcji wywozowych przy obliczaniu dumpingu, w celu zapewnienia obiektywnego porównania cen na mocy art. 2.4.2 Porozumienia antydumpingowego WTO, Komisja zauważa, że wartość normalna stosowana przy ustalaniu marginesów dumpingu została dostosowana właśnie w następstwie wniosku i sugestii wyżej wymienionych stron. Przyjęta metodyka została wyjaśniona w motywach 93–96 powyżej, a przyczyny wyrażenia kwoty stwierdzonego dumpingu jako części procentowej transakcji wywozowych uwzględnionych przy obliczaniu kwoty dumpingu przedstawione w motywach 107 i 108 poniżej są w pełni zgodne z art. 2.4.2 Porozumienia antydumpingowego WTO, który odnosi się do porównywalnych transakcji wywozowych. W tym przypadku do celów porównania użyte zostały wszystkie porównywalne transakcje (według typu produktu). W związku z tym zasadne było wyrażenie kwoty stwierdzonego dumpingu jako części procentowej transakcji wywozowych wykorzystanych przy obliczaniu kwoty dumpingu.
- (103) W następstwie ujawnienia ogólnych ustaleń, dwóch chińskich producentów eksportujących podtrzymało swoje stanowisko, że należy dokonać dostosowań z względu na rzekome różnice w wydajności zużycia surowca i łatwiejszy dostęp do niego, bardziej wydajne zużycie energii elektrycznej oraz niższą produktywność na pracownika. Przypomina się, że żaden z chińskich producentów eksportujących nie uzyskał zgody na traktowanie na zasadach rynkowych (MET) w pierwotnym dochodzeniu oraz że nie można uznać, że stosowana przez nich struktura kosztów odzwierciedla wartości rynkowe, które można wykorzystać jako podstawę dostosowań, w szczególności w odniesieniu do dostępu do surowców. Ponadto należy zauważyć, że procesy produkcji w ChRL uznano za porównywalne z procesem produkcji stosowanym przez przedsiębiorcę indyjskiego, a rzekome różnice uznano za bardzo nieznaczne. W tym przypadku stwierdzono, że producent indyjski konkuruje z wieloma innymi producentami na indyjskim rynku krajowym i uważa się, że jego ceny w pełni odzwierciedlały sytuację

na rynku krajowym. Jak wspomniano w motywie 41 powyżej, w celu ustalenia wartości normalnej należało użyć wyceny zastępczej kosztów i cen producentów w funkcjonujących gospodarkach rynkowych.

- (104) Tych samych dwóch chińskich producentów eksportujących twierdziło, że przy szeregowaniu danych dotyczących średnicy i długości według zakresów Komisja nie powinna odwoływać się do zakresów, lecz stosować faktyczne dane liczbowe odnoszące się do długości i średnicy w celu przeprowadzenia porównania. Po pierwsze, jak wspomniano w motywie 70 powyżej, Komisja zgodziła się, w następstwie przesłuchania zorganizowanego w dniu 26 czerwca 2012 r. z tymi samymi stronami, uszeregować średnice i długość według zakresów, tak by uwzględnić wpływ właściwości fizycznych na ceny. Wspomniane strony wskazały możliwe zakresy, jednak Komisja podkreśliła w trakcie przesłuchania, że proponowane zakresy należy zweryfikować, tak aby mieć pewność, że wszystkie wywożone typy produktu są dopasowane do bardzo podobnych typów produktu producenta indyjskiego. Po drugie, wyżej wymienione strony przykładowo stwierdziły w prezentacji podczas

przesłuchania w dniu 3 lipca 2012 r., że średnica będzie miała niewielki wpływ pod względem jednostkowego zużycia surowca. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

2.11. Marginesy dumpingu

- (105) Marginesy dumpingu zostały ustalone na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.
- (106) Ostateczny margines dumpingu, wyrażony jako część procentowa ceny importowej CIF na granicy Unii, przed wniesieniem opłaty celnej, dla producenta eksportującego objętego tym przeglądem wynosi:

Bulten Fasteners (China) Co., Ltd	0,0 %
-----------------------------------	-------

- (107) Zmienione ostateczne marginesy dumpingu wyrażone jako procent ceny importowej CIF na granicy Unii, przed wniesieniem opłaty celnej, wynoszą:

Producent eksportujący w ChRL	Obowiązujący margines dumpingu	Zmieniony margines dumpingu
Biao Wu Tensile Fasteners Co., Ltd.	69,9 %	43,4 %
Kunshan Chenghe Standard Components Co., Ltd.	93,2 %	63,7 %
Ningbo Jinding Fastener Co., Ltd.	74,5 %	64,3 %
Ningbo Yonghong Fasteners Co., Ltd.	105,3 %	69,7 %
Changshu City Standard Parts Factory and Changshu British Shanghai International Fastener Co., Ltd.	63,1 %	38,3 %
CELO Suzhou Precision Fasteners Co., Ltd	0 %	0 %
Golden Horse (Dong Guan) Metal Manufactory Co., Ltd	26,5 %	22,9 %
Yantai Agrati Fasteners Co., Ltd	0 %	0 %
Współpracujący producenci eksportujący, nieobjęci próbą	78,1 %	54,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	115,4 %	74,1 %

- (108) Jeden producent eksportujący twierdził, że przy obliczaniu marginesu dumpingu całkowita kwota stwierdzonego dumpingu powinna być wyrażona jako procent całkowitej wartości CIF wszystkich transakcji wywozowych, a nie jako procent tych transakcji wywozowych uwzględnionych przy obliczaniu wysokości dumpingu. W przeciwnym razie, zdaniem tego przedsiębiorstwa, byłoby to równoznaczne z domniemaniem dumpingu dla tych transakcji wywozowych, które nie zostały wykorzystane przy ustalaniu dumpingu.
- (109) Porównanie ceny eksportowej z wartością normalną zostało dokonane na podstawie średniej ważonej jedynie w odniesieniu do tych typów produktu wywożonych przez chińskiego producenta eksportującego, w przypadku których producent indyjski produkował i sprzedawał odpowiadający typ produktu. Uznano to za najbardziej wiarygodną podstawę ustalania poziomu dumpingu, o ile występuje, u producenta eksportującego; próba dopasowania wszystkich pozostałych wywożonych typów produktu do bardzo podobnych typów produktu wytwarzanych przez producenta indyjskiego doprowadziłaby do nieprecyzyjnych ustaleń. Na tej podstawie zasadne jest wyrażenie kwoty stwierdzonego dumpingu jako procent tych transakcji wywozowych, które zostały wykorzystane przy obliczaniu kwoty dumpingu – ustalenie to jest uważane za reprezentatywne dla wszystkich typów wywożonego produktu. To samo podejście zostało zastosowane do obliczania marginesów dumpingu innych producentów eksportujących.

3. Definicja przemysłu unijnego

- (110) Jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu, Komisja dokonała ponownej oceny definicji przemysłu unijnego w celu uwzględnienia zaleceń przedstawionych w sprawozdaniach DSB, sugerujących, że UE działała niezgodnie z art. 4.1 Porozumienia antydumpingowego WTO, wyłączając z definicji przemysłu unijnego tych producentów, którzy nie wyrażają chęci włączenia ich do próby oraz uznając, że próg 25 %, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, automatycznie stanowił „znaczącą część” łącznej unijnej produkcji produktu objętego postępowaniem. W pkt 430 sprawozdania Organu Apelacyjnego wydanego w dniu 15 lipca 2011 r. przyznaje się, że „rozproszony charakter przemysłu elementów złącznych mógł jednak dopuszczać tak małą część z powodu braku możliwości uzyskania dodatkowych informacji, pod warunkiem że proces, za pomocą którego Komisja zdefiniowała przemysł, nie doprowadził do istotnego ryzyka zakłócenia konkurencji. [...] ograniczając definicję przemysłu krajowego do producentów, którzy wyrażają chęć włączenia ich do próby, Komisja wykluczyła producentów, którzy dostarczyli odpowiednie informacje” (podkreślenie zostało dodane). To właśnie ci ostatni producenci są obecnie uwzględnieni w definicji przemysłu unijnego.
- (111) W pierwotnym dochodzeniu ustalono, że produkcja producentów unijnych, którzy wyrazili zgodę na włączenie ich do próby i w pełni współpracowali w pierwotnym dochodzeniu, stanowiła 27,0 % całkowitej produkcji produktu objętego postępowaniem w Unii. Tym samym uznano, że przedsiębiorstwa te stanowią przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (112) W następstwie konkluzji w sprawozdaniach DSB i w oparciu o wszystkie ważne wnioski otrzymane od wszystkich producentów UE, którzy zgłosili się w terminie określonym w pkt 6 lit. b) ppkt (i) zawiadomienia o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾, niezależnie od tego, czy wskazali oni, że są gotowi do włączenia ich do próby, Komisja ponownie obliczyła, że przemysł unijny faktycznie stanowił 36,3 % całkowitej produkcji produktu objętego postępowaniem w Unii w 2006 r.
- (113) Po dokonaniu weryfikacji definicji przemysłu unijnego Komisja ustaliła, czy udział procentowy produkcji elementów złącznych tego przemysłu w całkowitej szacunkowej produkcji stanowił znaczącą część w rozumieniu art. 4.1 Porozumienia antydumpingowego WTO.
- (114) Jak wspomniano w motywie 112 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, dochodzenie wykazało, że produkt podobny produkowany jest przez wielu producentów w Unii, których liczbę szacuje się na ponad 300 przedsiębiorstw, przeważnie małych i średnich („MŚP”) poza kilkoma dużymi przedsiębiorstwami lub grupami przedsiębiorstw. W momencie wszczęcia pierwotnego dochodzenia Komisja skontaktowała się z każdym z tych znanych producentów i poprosiła o udział w dochodzeniu oraz dostarczenie pewnych informacji na temat swojej działalności. Ani w zawiadomieniu o wszczęciu opublikowanym przy wszczęciu pierwotnego dochodzenia, ani w piśmie przewodnim przesłanym w dniu wszczęcia postępowania wszystkim znanyim producentom unijnym nie było odniesienia do faktu, że informacje przedstawione przez producentów z UE, którzy nie chcą podjąć współpracy, zostaną pominięte.
- (115) Jak wspomniano, większość unijnych producentów elementów złącznych to małe przedsiębiorstwa lub mikroprzedsiębiorstwa (przedsiębiorstwa rodzinne), które zwykle posiadają ograniczone zasoby, w tym zasoby finansowe i kadrowe, i które nie są członkami krajowych ani unijnych stowarzyszeń, które mogłyby ich reprezentować w trakcie dochodzenia, oraz, co często ma miejsce w przypadku MŚP, nie mają żadnych środków, by móc zatrudnić prawników i księgowych specjalizujących się w dziedzinie handlu. Małe przedsiębiorstwa mają również poważne obawy co do ochrony ich poufnych danych podczas takich dochodzeń, co ma dla nich zasadnicze znaczenie. Niemniej jednak wielu producentów zgłosiło się (łącznie 63 producentów z UE) i przekazało wymagane informacje. Należy zauważyć, że wśród tych producentów znalazły się zarówno MŚP, jak i większe przedsiębiorstwa, które były zlokalizowane na terenie całej UE. W świetle powyższego, z uwagi na szczególne okoliczności niniejszej sprawy, tych producentów, którzy stanowili 36,3 % całkowitej produkcji produktu objętego postępowaniem w UE, można uznać za znaczącą część całkowitego unijnego przemysłu oraz w konsekwencji w rozumieniu art. 4.1 Porozumienia antydumpingowego WTO. Ponadto, jak wspomniano, jako że wszyscy najwięksi znani producenci w UE zgłosili się po wszczęciu dochodzenia, w terminie określonym w pierwotnym zawiadomieniu o wszczęciu, dobór próby w pierwotnym dochodzeniu można uznać za reprezentatywny, nawet po uwzględnieniu w definicji przemysłu unijnego kolejnych 18 producentów z UE.
- (116) Chińska Izba Gospodarcza twierdziła, że Komisja nie może ograniczać się do wykorzystywania danych otrzymanych od producentów unijnych, którzy zgłosili się w terminie wspomnianym w motywie 112 powyżej, bowiem niektórzy producenci unijni mogli postanowić, że nie będą się ujawniać, ponieważ nie chcieli zostać uwzględnieni przy doborze próby i w związku z tym wiedzieli, że ich odpowiedź nie zostanie uwzględniona. Stowarzyszenie chińskich eksporterów zwróciło się do Komisji z prośbą o „uruchomienie całej procedury selekcji od nowa oraz skontaktowanie się ze wszystkimi producentami z UE, pomijając fakt, że producenci muszą wyrazić chęć

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 9.11.2007, s. 31.

włączenia ich do próby”⁽¹⁾. W świetle powyższych ustaleń stwierdzono jednak, że nie istniała potrzeba wznowienia procesu ostatecznego doboru próby, gdyż najwięksi znani producenci unijni zgłosili się na początkowym etapie. Po ujawnieniu informacji Chińska Izba Gospodarcza powtórzyła, że nie można wykluczyć, że duża liczba producentów po prostu nie odpowiedziała na pytania zawarte w kwestionariuszu kontroli wrywkowej „w sposób precyzyjny, ponieważ wiedzieli oni, że ich niechęć do włączenia do próby automatycznie skutkowałaby wykluczeniem ich z przemysłu krajowego”. Należy zauważyć, że te same argumenty zostały przytoczone przez chińskich producentów eksportujących i importerów europejskich w toku pierwotnego dochodzenia, którzy argumentowali przeciw istnieniu prognozy. Jak wyjaśniono w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, Komisja skontaktowała się ze znaczną liczbą producentów unijnych po wszczęciu postępowania i tylko nieliczni z nich odpowiedzieli. Należy zauważyć, że nie było żadnych preferencji co do ich ewentualnego włączenia do ostatecznej próby. W rzeczywistości ewentualne włączenie producentów unijnych do ostatecznej próby nie odgrywało roli przy podejmowaniu przez nich decyzji o zgłoszeniu się w trakcie postępowania, ponieważ na ich decyzję wpływ miały inne czynniki, jak te podkreślone w motywie 115 powyżej. Dlatego też wniosek skierowany do Komisji o ponowne przeprowadzenie oceny szkody został odrzucony.

4. Sytuacja w przemyśle unijnym

- (117) Przyjęte w pierwotnym dochodzeniu ustalenia dotyczące szkody zostały w następstwie sprawozdań ponownie zbadane na poziomie przemysłu unijnego zdefiniowanego zgodnie z motywem 114 powyżej pod kątem tendencji dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych i ich wykorzystania, sprzedaży, cen jednostkowych, udziału w rynku, zatrudnienia i wydajności, tj. na podstawie informacji zebranych na temat sześciu producentów objętych próbą i kolejnych 57 producentów stanowiących obecnie część przemysłu unijnego. Jeśli chodzi o pozostałe czynniki szkody stwierdzone dla objętego próbą przemysłu UE, jako że informacje dotyczące zapasów, rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotu z inwestycji, możliwości pozyskania kapitału i płac zostały zebrane na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na kwestionariusz udzielonych przez sześciu producentów objętych próbą, potwierdza się ustalenia w ramach przeglądu.

4.1. Produkcja, moce produkcyjne i ich wykorzystanie

- (118) Rozwój produkcji, mocy produkcyjnych oraz ich wykorzystania w przypadku przemysłu unijnego w oparciu o wszystkie dostępne informacje (zob. motyw 112) przedstawiał się następująco:

Przemysł unijny ogółem	2003	2004	2005	2006	OD
Wielkość produkcji (Mt)	489 993	524 571	493 924	519 880	537 877
Wskaźnik	100	107	100	106	110
Moce produkcyjne (Mt)	859 766	881 454	902 741	919 485	944 817
Wskaźnik	100	102	105	107	110
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	57 %	60 %	55 %	57 %	57 %

- (119) Mimo znacznego wzrostu popytu o 29 % między rokiem 2004 a okresem objętym dochodzeniem wielkość produkcji przemysłu unijnego podlegała w badanym okresie wahaniom i była wyższa o 9 % w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z rokiem 2003, co można następnie porównać z 6 % podczas pierwotnego dochodzenia, tj. wciąż znacznie poniżej wzrostu popytu o 29 %.
- (120) W odniesieniu do mocy produkcyjnych i ich wykorzystania wnioski wyciągnięte w trakcie pierwotnego dochodzenia, aczkolwiek na podstawie różnych zestawów danych, potwierdziły się (zob. motywy 130–133 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych).

4.2. Sprzedaż, udział w rynku, wzrost i średnie ceny jednostkowe w Unii

- (121) Poniższe dane liczbowe dotyczą sprzedaży w przemyśle unijnym na rzecz niezależnych klientów w Unii (pod względem wielkości i wartości) i zostały opracowane na podstawie wszystkich dostępnych informacji:

⁽¹⁾ „Przegląd środków antidumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu elementów złącznych z ChRL”, przesłuchanie zorganizowane przez rzecznika praw stron z przedstawicielami Chińskiego Stowarzyszenia Przemysłu Elementów Złącznych (CCME), 11 lipca 2012 r.

Przemysł unijny ogółem	2003	2004	2005	2006	OD
Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego w Unii (w tys. EUR)	990 540	1 050 039	1 102 684	1 198 794	1 289 940
Wskaźnik	100	106	111	121	130
Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego w Unii (Mt)	445 769	494 307	468 892	506 752	507 750
Wskaźnik	100	111	105	114	114
Cena jednostkowa sprzedaży przemysłu unijnego w Unii (EUR/Mt)	2 222	2 124	2 351	2 365	2 540
Wskaźnik	100	96	106	106	114
Udział rynkowy przemysłu unijnego w rynku (%)	Nie dotyczy	28 %	27 %	24 %	22 %
Wskaźnik	Nie dotyczy	100	96	86	80

- (122) Zweryfikowane dane zebrane w tabeli powyżej potwierdzają ustalenia przedstawione w motywach 137–140 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych w zakresie, w jakim potwierdza się wszystkie tendencje dotyczące szkody. Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła o 14 % w badanym okresie zamiast, jak ustalono w pierwotnym dochodzeniu, o 12 %, natomiast wartość sprzedaży wzrosła o 30 % zamiast o 21 %. Stwierdzono, że tendencje są w rzeczywistości bardzo zbliżone do tych stwierdzonych w pierwotnym dochodzeniu. Ten sam spadek wielkości sprzedaży między 2004 r. a 2005 r. potwierdza wniosek wspomniany w motywie 139 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, że przemysł unijny nie był w stanie skorzystać ze wzrostu zużycia w Unii, a tym samym udział w rynku producentów unijnych zmalał o 20 % w okresie krótszym niż trzy lata.

4.3. Zatrudnienie i wydajność

- (123) Rozwój zatrudnienia i wydajności przemysłu unijnego przedstawiał się następująco:

Przemysł unijny ogółem	2003	2004	2005	2006	OD
Liczba zatrudnionych	7 530	8 340	8 559	8 549	8 581
Wskaźnik	100	111	114	114	114
Wydajność (Mt/pracownik)	65	63	58	61	63
Wskaźnik	100	97	89	93	96

4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (124) W świetle powyższego wnioski sformułowane w motywach 153–161 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych zostały potwierdzone.

5. Wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (125) Jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu, Komisja wzięła pod uwagę wnioski ze sprawozdań DSB, sugerujące, że UE działała niezgodnie z art. 3.1 i 3.2 Porozumienia antydumpingowego WTO w kwestii uwzględnienia wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych w pierwotnym dochodzeniu w sprawie elementów złącznych.

- (126) W konsekwencji Komisja ponownie zbadała ocenę szkody w świetle ustaleń, według których niektórzy producenci eksportujący nie stosowali dumpingu w okresie objętym dochodzeniem. Należy przypomnieć, że w pierwotnym dochodzeniu dwóch chińskich producentów eksportujących nie stosowało dumpingu. Jak wspomniano w motywie 105 powyżej, w ramach niniejszego przeglądu ustalono, że jeszcze jeden producent nie stosował dumpingu. Całkowita wielkość przywozu zrealizowana przez tych trzech producentów eksportujących stanowiła zaledwie od 0,01 % do 0,40 % całkowitego przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL w okresie objętym dochodzeniem. Analiza szkody dotycząca kształtowania się przywozu z ChRL, która została dokonana na podstawie wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych, z wyłączeniem przywozu towarów po cenach niedumpingowych, wskazuje na nieistotne zmiany w tendencjach opisanych w motywie 121 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych.

	2003	2004	2005	2006	OD
Wielkość przywozu z ChRL (Mt)	216 085	295 227	387 783	485 435	577 811
Wskaźnik	100	137	179	225	267
Udział w rynku ChRL	Nie dotyczy	17 %	22 %	23 %	25 %

Źródło: Eurostat.

6. Związek przyczynowy – wyniki wywozu przemysłu unijnego

- (127) Jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu, Komisja ponownie oceniła swoją analizę związku przyczynowego w celu uwzględnienia wniosków płynących ze sprawozdań, które sugerują, że UE, biorąc pod uwagę ogólne dane statystyczne na temat wywozu przedstawione przez EUROSTAT zamiast danych na temat wyników eksportowych przemysłu UE, działała niezgodnie z art. 3.1 i 3.5 Porozumienia antydumpingowego WTO.
- (128) Wyniki wywozu przemysłu Unii zostały przeanalizowane w motywie 175 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych. Ustalono, że wywóz do państw trzecich stanowił zaledwie 11 % całkowitej produkcji podobnego produktu przez przemysł Unii w 2006 r. Jednakże, jak wskazano w sprawozdaniach DSB, wykorzystane dane dotyczyły wywozu realizowanego przez wszystkich producentów w Unii, w oparciu o dane Eurostatu, a nie wywozu przemysłu unijnego. W następstwie sprawozdań DSB Komisja ponownie oceniła swoją analizę związku przyczynowego, badając, czy wyniki wywozu nowo zdefiniowanego przemysłu unijnego mogły być czynnikiem powodującym szkodę. Ustalono, że wywóz do państw trzecich stanowił jedynie 3,7 % nowo zdefiniowanej produkcji podobnego produktu przez przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem, a nie 11 %, jak wspomniano w motywie 175 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych. Wywóz ten wzrósł o blisko 4 % między 2003 r. a okresem objętym dochodzeniem. Ponadto wywóz był stale realizowany po cenach znacznie przekraczających ceny sprzedaży na rynku Unii.

Przemysł unijny ogółem	2003	2004	2005	2006	OD
Wywóz unijny produktu objętego postępowaniem poza granicę UE (Mt)	19 599	23 613	21 098	20 967	20 400
Wskaźnik	100	120	108	107	104
Wywóz unijny produktu objętego postępowaniem poza granicę UE (tys. EUR)	47 261	55 657	52 958	58 831	55 477
Wskaźnik	100	118	112	124	117
Cena jednostkowa: (EUR/Mt):	2 411	2 357	2 510	2 806	2 719

- (129) Można zatem stwierdzić, że wyniki wywozu do państw trzecich, odnotowane przez przemysł unijny, nie były źródłem istotnej szkody. Ponadto potwierdzony zostaje ostateczny wniosek sformułowany w motywie 184 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, według którego przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

7. Postępowanie z informacjami poufnymi

- (130) Jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu, Komisja zobowiązała się do przeprowadzenia ponownej oceny wniosków w oparciu o orzeczenia zawarte w sprawozdaniach, sugerujące, że UE działała niezgodnie z art. 6.5 i 6.5.1 Porozumienia antydumpingowego WTO w odniesieniu do postępowania z informacjami poufnymi.
- (131) W następstwie sprawozdań Komisja zwróciła się do dwóch zainteresowanych producentów unijnych o przedstawienie odpowiedniego uzasadnienia, dlaczego informacje poufne nie mogły być przedłożone w formie niepoufnego streszczenia. Dwóch producentów przekazało dodatkowe informacje w trybie jawnym bądź, jeśli pewne informacje nie mogły być przedłożone w formie streszczenia, podało przyczyny takiego stanu rzeczy. Informacje dostarczone w ten sposób przez wspomnianych producentów zostały przesłane do wszystkich zainteresowanych stron. Jedno stowarzyszenie reprezentujące importerów Unii Europejskiej twierdziło, że informacje dostarczone przez tych dwóch producentów unijnych były niezrozumiałe i nie umożliwiały kontroli krzyżowej z powszechnie dostępnymi danymi Eurostatu. W świetle powyższej argumentacji należy zauważyć, że z uwagi na to, że informacje dostarczone przez tych dwóch producentów stanowią informacje dotyczące konkretnego przedsiębiorstwa, jest mało prawdopodobne, by istniały jakiegokolwiek źródła publiczne, które pozwoliłyby na kontrolę krzyżową.
- (132) Chińska Izba Gospodarcza oraz EFDA twierdziły, że przekazane dodatkowe informacje były niekompletne, gdyż w tabelach 22, 23 i 32–34 nadal brakowało niektórych elementów i tym samym nie były one zgodne ze sposobem, w jaki należało zastosować ustalenia DSB w tej sprawie. Nie otrzymano żadnych innych uwag po ujawnieniu tych dodatkowych niezastrzeżonych informacji. Ponieważ tabele 32–34 zawierają szczegółowe dane na temat sprzedaży i kosztów poniesionych przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem, dane te, mające poufny charakter, zostały podsumowane, tak by dostarczyć pewnych informacji na ich temat, bez ujawniania poufnych informacji. Pozostałe informacje, których brakuje w tabeli 22 (typy dostarczonych surowców oraz ilość zakupionych surowców), w tabeli 23 (podane są jedynie uszeregowane dane na temat marży zysku przed opodatkowaniem, a nie oddzielne dane liczbowe dotyczące sprzedaży wewnątrz UE i poza nią), zostały ponownie dostarczone przez unijne przedsiębiorstwo objęte postępowaniem, tak aby umożliwić poprawne zrozumienie informacji, a do dokumentacji będącej do wglądu przez zainteresowane strony dodana została odpowiedź. Podsumowując, uznaje się, że zalecenia sformułowane w sprawozdaniach dotyczących tej sprawy, zostały w pełni wykonane.
- (133) Ponadto EFDA twierdziło, że tabela 24 dostarczona przez producenta unijnego nie dała podstaw do wyciągnięcia wniosku, że przedsiębiorstwo to poniosło znaczącą szkodę, jako że odnotowywało ono stały

wzrost zysku, wykorzystania mocy produkcyjnych i produkcji. Komisja dokonała jednak ponownej oceny szkody, w tym danych dotyczących sześciu producentów UE objętych próbą i stwierdziła, że została poniesiona istotna szkoda, co potwierdza motyw 124 powyżej. Wniosek ten jest zatem bezpodstawny.

- (134) Jak wspomniano w pkt 6 zawiadomienia o wszczęciu, w następstwie ustalenia dotyczącego art. 6.5 i 6.5.1 Porozumienia antydumpingowego WTO w sprawie postępowania z informacjami poufnymi, w dniu 30 maja 2012 r. Komisja ujawniła dane Eurostatu dotyczące całkowitej produkcji elementów złącznych przez przemysł UE w ich pierwotnej wersji.

8. Pozostałe zalecenia i orzeczenia

- (135) Jak wspomniano w powiadomieniu, Komisja zobowiązała się uwzględnić uwagi przekazane przez strony uczestniczące w dochodzeniu w sprawie elementów złącznych, które uważają, że ujawnienie ustaleń co do traktowania na zasadach rynkowych lub co do jakichkolwiek innych zaleceń czy orzeczeń DSR było dla nich niekorzystne. Komisja przyznała zgodę na indywidualne traktowanie jednemu przedsiębiorstwu zgodnie z zaleceniami dotyczącymi art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w sprawozdaniach DSB.

F. UJAWNIECIE USTALEŃ

- (136) Wszystkie strony zostały poinformowane o wyżej wymienionych ustaleniach. Wyznaczono im również termin, w którym mają możliwość przedstawienia uwag i wniosków dotyczących ujawnionych informacji. Po ujawnieniu informacji otrzymano kilka uwag.
- (137) Z powyższych ustaleń wynika, że środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, nałożonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 91/2009, powinny zostać utrzymane oraz że przywóz od przedsiębiorstwa Bulten Fasteners Chiny powinien podlegać stawce celnej równej 0 %.

G. PODSUMOWANIE

- (138) Na podstawie powyższej ponownej oceny stwierdza się, że wyrządzający szkodę dumping stwierdzony w pierwotnym dochodzeniu, zostaje potwierdzony. Jednakże jednemu producentowi eksportującemu przyznano zgodę na indywidualne traktowanie zgodnie z zaleceniami dotyczącymi art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, sformułowanymi w sprawozdaniach DSB. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 1 ust. 2 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych. Należy zmienić ten sam artykuł, aby uwzględnić zweryfikowane cła antydumpingowe obliczone dla niektórych przedsiębiorstw wymienionych w tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, jak przedstawiono poniżej:

Producent eksportujący w ChRL	Margines dumpingu	Margines szkody	Ostateczne środki
Biao Wu Tensile Fasteners Co., Ltd.	43,4 %	99,9 %	43,4 %
Kunshan Chenghe Standard Components Co., Ltd.	63,7 %	79,5 %	63,7 %
Ningbo Jinding Fastener Co., Ltd.	64,3 %	64,4 %	64,3 %
Ningbo Yonghong Fasteners Co., Ltd.	69,7 %	78,3 %	69,7 %
Changshu City Standard Parts Factory and Changshu British Shanghai International Fastener Co., Ltd.	38,3 %	65,3 %	38,3 %
CELO Suzhou Precision Fasteners Co., Ltd.	0,0 %	0,3 %	0,0 %
Golden Horse (Dong Guan) Metal Manufactory Co., Ltd.	22,9 %	133,2 %	22,9 %
Yantai Agrati Fasteners Co., Ltd	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Współpracujący producenci eksportujący, nieobjęci próbą	54,1 %	77,5 %	54,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	74,1 %	85,0 %	74,1 %

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tabela wskazująca stawki ostatecznego cła antydumpingowego, mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 91/2009, otrzymuje brzmienie:

„Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
Biao Wu Tensile Fasteners Co., Ltd., Shanghai	43,4 %	A924
CELO Suzhou Precision Fasteners Co., Ltd., Suzhou	0,0 %	A918
Changshu City Standard Parts Factory and Changshu British Shanghai International Fastener Co., Ltd., Changshu	38,3 %	A919
Golden Horse (Dong Guan) Metal Manufactory Co., Ltd., Dongguan City	22,9 %	A920
Kunshan Chenghe Standard Components Co., Ltd., Kunshan	63,7 %	A921
Ningbo Jinding Fastener Co., Ltd., Ningbo City	64,3 %	A922
Ningbo Yonghong Fasteners Co., Ltd., Jiangshan Town	69,7 %	A923
Yantai Agrati Fasteners Co., Ltd., Yantai	0,0 %	A925
Bulten Fasteners (China) Co., Ltd., Beijing	0,0 %	A997
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	54,1 %	A928
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	74,1 %	A999”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 4 października 2012 r.

W imieniu Rady
S. CHARALAMBOUS
Przewodniczący
